Lublin, dnia 4 kwietnia 1930 r.

LUBELSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 13.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

I.

Rozporządzenia i zarządzenia z mocą obowiązującą.

p. 108.

RUCH SŁUŻBOWY

a) w Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach w miesiącu styczniu 1930 roku na terenie Województwa Lubelskiego.

I. Minister Rolnictwa.

Awansował od 1-go stycznia 1930 roku.

Franciszka Łukasiewicza—st. rachmistrza IX st. sł- w D. L. P. w Siedlcach—do VIII st. sł. i mianował asesorem rachunkowym;

Inż. Władysława Kloca—prow. taksatora leśnego IX st. sł. w D.L.P. w Siedlcach do VIII st. sł.

II. Dyrektor Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach.

A. Przyjął w miesiącu styczniu 1930 roku.

Witolda Grodzkiego—w charakterze prow. kancelisty XII st. sł. do Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach;

Stanisława-Kazimierza Sibirskiego—w charakterze prowizor. technika budowlanego X st. sł. do Dyr. Las. Państw. w Siedlcach;

Jerzego Kosińskiego—w charakterze prow. rachmistrza X st. sł. do D.L.P. w Siedlcach;

Franciszka Pływacza—w charakterze prow. gońca XVII grupy uposaż. do D.L.P. w Siedlcach;

Annę-Józefę Gniewieską — w charakterze prow. podleśniczego (służba wewnętrzna) XII st. sł. do N-ctwa Łuków.

B. Awansował w miesiącu styczniu 1930 roku.

Wacława-Polikarpa Zaborowskiego, rachmistrza X st. sł. w D.L.P. w Siedlcach—do IX st. sł. i mianował kontrolerem achunkowym;

Hermana Parniewskiego, prow. rachmistrza X st. sł. w D.L.P. w Siedlcach—do IX st. sł. i mianował do odwołania kontrolerem rachunkowym.

C. Zwolnił w miesiącu styczniu 1930 roku.

Antoniego Więckowskiego, prow. gajowego XIX grupy uposaż. w N-ctwie Sobibór — z dniem 31.I. 1930 roku;

Onufrego Bzyka, prow. gajowego XVIII grupy uposażen. w N-ctwie Kijowiec z dniem 31.I.1930 roku;

Zofję Ernst, prow. podleśnicz. (służba wewnętrzna) XI st. sł. w N-ctwie Łuków — z dniem 31.XII. 1929 roku.

D. Umarli w miesiącu styczniu 1930 roku.

Jan Kostrzewicz, prow. gajowy XVIII grupy uposaż. w N-ctwie Parczew — dnia 18.I.1930 roku.

W miesiącu lutym 1930 roku

I. Minister Rolnictwa.

Przyjął w miesiącu lutym 1930 roku.

Marjana Gutkowskiego — w charakterze prowizorycznego asesora administracyjnego VIII st. sł. do Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach.

II. Dyrektor Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach.

A. Przyjął w miesiącu lutym 1930 roku.

Antoniego Giedrojcia — w charakterze prowizorycznego gajowego XIX gr. uposaż. do Nadleśnictwa Kijowiec;

Piotra Wojtiuka — w charakterze prowizorycznego gajowego XIX grupie uposaż. do Nadleśnictwa Sobibór;

Jerzego Liwskiego — w charakterze prowizorycznego rachmistrza X st. sł. do Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach.

B. Przeniósł w miesiącu lutym 1930 r.

Jana Grądzkiego — prowizorycznego rachmistrza X st. sł. z Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach do Nadleśnictwa Nurzec.

b) W Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu w mies. lutym 1930 r. na terenie Województwa Lubelskiego.

Nowo przyjęci.

Tadeusz Grochmalski w charakterze kontraktowego praktykanta leśnego do N-ctwa Puławy w XII stopniu służbowym.

c) W Inspektoracie Pracy 28 obw. w Chełmie.

Min. Pracy i Opieki Społ. reskr. z dn. 17.III br. L. 9791/Pr. II. przeniosło Podinspektora Pracy Józefa Kalickiego 19 obw. w Radomiu do Inspektoratu Pracy 28 obwodu w Chełmie, powierzając mu kierownictwo tego Inspektoratu.

d) W Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Lublinie do dnia 28 lutego 1930 roku.

Przyjęci na służbę.

Preussówna Alicja — przyjęta w charakt. prac. kontr. z płacą 650 złotych.

Szymkiewicz Stefan — przyjęty w charakt. prac. kontr. z płacą 340 złotych.

Błaziński Mieczysław—przyjęty w charakt. prac. kontr. w XI gr. up.

Borucki Stanisław — przyjęty w charakt. prac. kontr. w XI gr. up.

Szymulska Zofja — przyjęta w charakt. prac. kontr. z płacą 75 złotych.

Przeniesienia służbowe.

Jochemowa Stanisława — sekret. w IX st. sł. przeniesiona do Okr. Urz. Ziem. Stanisławów.

Zwolnienia ze służby pracown. kontrakt.

Dąbrowska Joanna — prac. kontr. XVI gr. up. zwolniona z powodu redukcji kobiet.

Smyjewska Marjanna — prac. kontr. XVI gr. up. zwolniona z powodu redukcji kobiet.

Sobiech Marjanna — prac. kontr. XVI gr. up. zwolniona z powodu redukcji kobiet.

e) w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Lublinie

Przeniesieni:

Dr. Sowiński Alfred Naczelnik Wydziału w VI st.sł. z Zarządu Dyrekcji Poczt i Tel. w Lublinie do Zarządu Poczt i Tel. w Wilnie z 28.II.1930 r.

Dekańska Janina prakt. II kat. w XI st. sł. mianowana prakt. poczt. XI st. sł. i przeniesiona z Zarządu Dyrekcji Poczt i Tel. do u. p. t. Nr. 1 w Lublinie z 15.II 1930 r.

Zmiany personalne wśród urzędników Okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Przyjęci do służby

w charakterze prakt. poczt. XI st. sł.

Kobrzyński Juljan w Łęcznej od 12.II.30 r.

Mandryk Włodzimierz w Annopolu od 5.II.30 r.

Mizera Ignacy w Piaskach k. Lublina od 11.II.30 r.

Sutek Bronisław w Łaszczowie od 14.II.30 r.

w charakterze prakt. poczt. XII st. sł.

Dadan Jerzy w Lublinie 2 od 1.II.30 r.

Smietanka Bronisław w Tomaszowie Lub. od 10.II.30 r.

Lorenc Leon w Bełżycach od 15.II.30 r.

Bogusz Ludwik w Kurowie od 18.II.30. r.

Trojanowska Eleonora w Kraśniku od 18.II.30 r.

Szczerbiński Marjan w Hrubieszowie od 24.II,30 r.

Mianowani od 1.II.30 r.

Asystentami w X st. sł.

Pietruk Dymitr prakt. poczt. XI st. sł. w Lublinie 1.

Antoniuk Józef prakt. poczt. XI st. sł. w Parczewie.

Jacniacka Marjanna prakt. poczt. XI st. sł. w Chełmie Lub.

Kanarek Jan prakt. poczt. XI st. sł. w Lublinie 2.

Stein Szymon prakt. poczt. XI st.sł. w Zamościu 1.

Jurkowska Zofja prakt. poczt. XI st.sł. w Lublinie 1.

Miąc Hieronim prakt. poczt. XI st. sł. w Milejowie.

Asystentami w XI. st. sł.

Troć Mieczysław prakt. poczt. XII st. sł. w Lublinie 1.

Lipski Adam prakt. poczt. XII st. sł. w Piaskach k. Lublina.

Gutka Marjan prakt. poczt. XII st. sł. w Lublinie 1.

Hermakowicz Eleonora prakt. poczt. XII st. sł. w Rejowcu Lub.

Jarmuszyńska Marjanna prakt. poczt. XII st. sł. w Tomaszowie Lub.

Górnicz Jan prakt. poczt. XII st. sł. w Chełmie Lub.

Przeniesieni:

Gołaś Franciszek asyst. w XI st. sł. z Okr. Dyr. Poczt i Tel. w Krakowie U. p. t. Sucha k.Żywca do Okr. Dyr. Poczt. i Tel. w Lublinie u. p. t. Lublin 2 od 1.II.30 r.

Majchrzycki Antoni asyst. w XII st. sł. z Okr. Dyr. Poczt i Tel. w Lublinie u.p.t. Lublin Nr. 2 do Okr. Dyr. Poczt i Tel. w Krakowie u.p.t. Sosnowiec z 28.II.30 r.

Dutkiewicz Stanisława asyst. w XI st. sł. z Okr. Dyr. Poczt i Tel. w Lublinie u.p.t. Lublin Nr. 2 do Okr. Dyr. Poczt i Tel. w Wilnie u.p.t. Brześć n-Bugiem Nr. 1 z 28.II.30 r.

Skibińska Marja asyst. w X st. sł. z Okr. Dyr. Poczt i Tel. w Lublinie u. p. t. Chełm Lub. do Okr. Dyr. Poczt i Tel. w Bydgoszczy u. p. t. Bydgoszcz 1 z 28.II.30 r.

Natalli Henryk st. asyst. w IX st. sł. z Tomaszowa L. do Włodzimierza od 1.II.30 r.

Kalinowska Aleksandra asyst. w XI st. sł. z Tomaszowa L. do Zdołbunowa od 1.II.30 r.

Fiala Tadeusz asyst. w X st. sł. z Dąbrowicy do Lublina 1 od 1.II.30 r.

Derecki Jan asyst. w X st. sł. z Klewania 1 do Lubartowa od 1.II.30 r.

Tomczyk Ludwik asyst. w X st. sł. z Lubartowa do Puław od 1.II.30 r.

Zmarli:

Jedliczko Zygmunt asyst. w X st. sł. w Lublinie 2 dn. 17.II.30 r.

Zwolnieni:

Bagiński Leon prakt. XII st. sł. w Kurowie z 28.II.30 r.

Zmiany personalne wśród służby niższej Okręgu Dyrekcji Poczt. i Telegr.

Przyjęci do służby

w charakterze kandydatów na woźnych XV gr. up.

Styrna Cyprjan w Piaskach k/Lubl. od 12/II30 r.

Mianowani od 1.II.30 r.

Niemaszyk Józef prow. st. poczt. XIII gr. up. w Lublinie Nr. 1.

Andrzejewski Fran. prow. st. poczt. XIII gr. up. w Lublinie Nr. 2.

Przeniesieni od 1.II.30 r.

Popłoński Adam prow. monter XIV gr. up. z Zamościa do Szczebrzeszyna T. Z. Chełm Lub.

Rzepecki Teofil prow. monter XIV gr. up. z Tomaszowa Lub. do Łaszczowa T.Z. Chełm Lub.

Bartyzel Tomasz prow. poczt. XIV gr. up. z Zaklikowa do Lublina Nr. 2.

Smal Wacław st. poczt. XIII gr. up. z Lubomla do Zaklikowa.

Szumiała Antoni prow. st. monter XIII gr. up. z Chełma L. do Izbicy n/W Z.T. Chełm.

Siwiec Stanisław nadzorca XII gr. up. z Krasnegostawu do Chełma Lub. T. Z. Chełm Lub.

Powołani do służby czynnej wojskowej.

Wiśniewski Stanisław kand. na woźn. XV gr. up. w Lublinie Nr. 2 z 28.II.30 r.

II.

Okólniki, instrukcje i inne zarządzenia wewnętrzne.

109.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Powiatowych, oraz Burmistrzów miast i Wójtów gmin Województwa Lubelskiego *w sprawie terminu przedawnienia skarg o perjodyczne świadczenie serwitutowe leśne.*

L. 1057/1. Adm.

Ze względu na występujące jeszcze w niektórych powiatach Województwa Lubelskiego masowe zatargi pomiędzy właścicielami lasów, a uprawnionymi do korzystania z serwitutów włościanami i mieszczanami-rolnikami na tle świadczeń serwitutowych, wyjaśniam na podstawie opinji Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, oraz w uzupełnieniu mego okólnika Nr. 24 z dnia 1 lutego 1927 roku L. 1961/VI w sprawie unormowania stosunków, wynikających na tle uprawnień serwitutowych, ogłoszonego w Lubelskim Dzienniku Wojewódzkim ex 1927 r. Nr. 3, poz. 60 co następuje:

Jak to wynika z postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem na posiedzeniu 342 w dniu 13/25 marca 1870 r. art. 2966 (Postanowienia Komitetu Urządzającego tom XVIII str. 455) tenże Komitet stwierdził i postanowił wnieść do Dziennika Praw (tom 70 str. 132) „Przepisy o porządku użytkowania służebności, przyznanych na zasadzie ukazów z dnia 19.II i 2.III 1864 r. z dn. 28.X oraz 9.XI 1866 r. włościanom i mieszczanom w dobrach prywatnych i rządowych tudzież o porządku rozpoznawania zażaleń przeciwko naruszeniu lub nadużyciu praw do tych serwitutów".

Art. 1 — 10 tych przepisów określają szczegółowo porządek użytkowania służebności, a art. 11—23 zawierają przepisy o porządku rozpoznawania zażaleń. Z liczby tych ostatnich artykułów art. 14 — 23 zastąpione zostały przepisami, zawartemi w zatwierdzonej dnia 21.V.1876 r. uchwale Komitetu do spraw Królestwa Polskiego z dnia 4.V.1876 r. „O pozostawieniu w kompetencji instytucyj do spraw włościańskich skarg i sporów, powstałych z tabel likwid. i t. d." (Zbiór rządowych rozporządzeń w sprawach włościańskich w gub. Królestwa Polskiego tom III str. 66 pod punktami a, b, w, g i nast."

Powyższe przepisy prawne weszły do skodyfikowanego zbioru praw o organizacji ziemskiej włościan, mianowicie do ks. IX t. IX Zb. Pr. Ces. Ros. dod. z 1913 r. pod tytułem „Ustawy o organizacji ziemskiej włościan".

Art. 1 — 231 pomienionego zbioru praw zawierają przepisy, dotyczące organizacji ziemskiej włościan w Królestwie Polskiem, a w szczególności art. 119 — 189 odnoszą się do serwitutów (patrz Zbiór Ustaw Włościańskich Brodowski i Kaczkowski str. 164).

Jeżeli więc chodzi o rozstrzygnięcie mogącej się nasunąć wątpliwości, czy skargi na naruszenie praw serwitutowych przedawniają się w okresie serwitutowym czy też pięcioletnim, należy się zwrócić do specjalnych w tym względzie przepisów art. 119-189 ust. org. włośc., które z chwilą ich wydania uchyliły wszelkie sprzeczne z nimi ogólne przepisy prawa cywilnego, a więc i art. 2277 K. C. w myśl ogólnej zasady prawnej „lex posterior derogat legi priori" bez konieczności wyraźnego wzmiankowania o ich uchyleniu. Art. 2277 K. C. mógłby przez analogję mieć zastosowanie do kwestji przedawnienia skarg o perjodyczne świadczenia serwitutowe tylko wtedy, gdyby wyżej powołane specjalne przepisy prawne tej kwestji nie uregulowały.

Jednak wyżej powołane przepisy dotychczas obowiązującej, z pewnemi tylko zmianami, ustawy o organizacji ziemskiej włościan, jak również odnoszące się do tych przepisów obfite orzecznictwo b. II-go departamentu senatu rządzącego, a nawet jurysprudencja Sądu Najwyższego, zawarta w wyroku tegoż Sądu Nr. 162/1921 **wyczerpująco wyjaśniły i uregulowały kwestję zabezpieczenia włościan i mieszczan - rolników przeciwko samowolnemu ścieśnieniu przez właścicieli majątków użytkowania serwitutów,** przyznanych w tabelach likwidacyjnych i aktach nadawczych, jako też kwestję zabezpieczenia właścicieli majątków przeciwko nadużywaniu przez uprawnionych przysługujących im praw do serwitutów(art. 121ust. org. włośc.)

Z brzmienia art. 121 ust. org. włośc. wynika, że przepisy o serwitutach wydane zostały w interesie obydwóch stron, to jest zarówno dziedziny władnącej (czyli włościan), jak i dziedziny służebnej (tj. właścicieli majątków).

Przechodząc do oceny przepisów o serwitutach przedewszystkiem zaznaczam, że są wprost niezrozumiałemi fakta, aby właściciele obszarów leśnych mogli uchylać się od wydawania świadczeń serwitutowych, a to wobec wyraźnego brzmienia art. 122—128 ust. org. włośc., w których zawarte są obowiązki właścicieli lasów:

1) do wydawania w końcu każdego roku (pomiędzy 1 października a 1 grudnia) miejscowemu wójtowi gminy „biletów" dla doręczenia ich właściwym osobom w takiej liczbie, jaka jest niezbędna dla otrzymania w następującym, z dniem 1 stycznia, roku wykazanych w tabelach likwidacyjnych lub nadawczych ilości fur, wiązek lub wózków, opału albo też drzewa na naprawę budowli i ogrodzeń (art. 122),

2) do oznaczenia dni ugajnych, (to jest dni wejścia lub wjazdu do lasu (art. 123),

3) do zawiadomienia wójta, w których porębach włościanie mogą wyrąbywać przynależne im drzewo, zbierać susz i ściółkę, jakiemi drogami należy do lasu wjeżdżać i wyjeżdżać z lasu (art. 125).

W powyższych przepisach zawarte są też **uprawnienia włościan do wniesienia skarg** (które notabene, jak to wyjaśnił Senat, mogą być podane tylko w czasie od 1 do 31 grudnia włącznie tego roku, w którym winny być wydane bilety na następny rok serwitutowy), o ile znajdują w zarządzeniach właściciela lasu jakieś dla nich niedogodności lub ścieśnienia (art. 125), oraz **uprawnienia wójta gminy do wydania włościanom od siebie „biletów" na całe 12 miesięcy nadchodzącego roku,** jeżeli takie bilety nie zostaną dostarczone w ustalonym terminie przez właścicieli lasu (art. 126.

Fakt więc uchylania się właścicieli lasów od świadczeń serwitutowych może być wytłumaczony tylko **niewykorzystaniem przez włościan uprawnień**

przysługujących im na podstawie pomienionych przepisów ustawy o organizacji włościan.

Co się tyczy kwestji terminu korzystania z uprawnienia serwitutowego leśnego, to jest ona uregulowana przepisem art. 124 ust. org. włośc., który głosi, że **bilety na korzystanie ze służebności, służą tylko w przeciągu tego roku, na który są wydawane**, czyli innemi słowy, w razie niewykorzystania przez włościan z własnej winy z biletów w czasie od 1 stycznia do 31 grudnia włącznie tego roku, na które bilety zostały wydane,— świadczenia serwitutowe na ten niewykorzystany okres (rok) służebnościowy przedawniają się i tem samem ulegają umorzeniu.

Jeśli zaś niewykorzystanie biletów nastąpiło nie z winy włościan, lecz właściciela lasu, to strona pokrzywdzona uprawniona jest do wniesienia zażalenia przeciwko naruszeniu praw służebności na podsatwie art. 131 — 138 ust. org. włośc., które nadal obowiązują z tą tylko zmianą, że zgodnie z art. 6 przepisów przechodnich do ustawy postępowania cywilnego kompetencje komisarzy do spraw włościańskich, Urzędów Gubernjalnych do spraw włościańskich i b. Senatu Rządzącego do rozpoznawania zażaleń, **przeszły na sądy cywilne**.

Kwestja terminu wnoszenia zażalenia na naruszenie lub nadużycie praw służebności uregulowana jest przepisem art. 132 ust. org. włośc., który wymaga, aby **zażalenie było wniesione niezwłocznie po nastąpieniu samego faktu naruszenia lub nadużycia prawa służebności**, po ewentualnem zameldowaniu o naruszeniu właściwemu wójtowi gminy, a to celem dokonania czynności, o których wzmiankuje art. 133 ust. org. włośc. w szczególności **sekwestru drzewa nieprawnie wstrzymanego przez właściciela lasu**. Intencją bowiem ustawodawcy, wyrażoną w art. 132, było dążenie do dania obydwu stronom zainteresowanym możności **szybkiego rozstrzygnięcia powstałego sporu o naruszenie lub nadużycie praw służebności**, aby przez upływ dłuższego przeciągu czasu nie uległy zatarciu faktyczne okoliczności sprawy i aby zgodnie z art. 134 ust. org. włośc. istniała jeszcze możność ustalenia wysokości zrządzonej szkody lub ścieśnienia i powetowania tej szkody lub ścieśnienia w naturze jeszcze w tym lub w następnym okresie czyli roku służebnościowym (patrz wyrok II departamentu Senatu z dn. 4.IX.1921 r. Nr. 4650, Zbiór Orzeczeń Senatu Rządzącego w sprawach włościańskich w gub. Królestwa Polskiego, wyd. przez Stefanowicza, str. 54).

Uzupełnieniem i zarazem wyjaśnieniem przepisu art. 132 ust. org. włośc. jest późniejsza, dotychczas również obowiązująca decyzja b. Tymczasowej Komisji z dn. 2.VI.1878 r. Nr. 139 (Zbiór rozporządzeń Komisji Tymczasowej str. 236), mocą której skargi na naruszenie praw serwitutowych mogą być uwzględniane tylko gdy są podane w ciągu okresu serwitutowego, a podane po upływie tegoż, mają być zostawione bez skutku.

W memorjale złożonym mi w swoim czasie przez przedstawicieli zainteresowanych włościan dano wyraz mniemaniu, że **stosowanie jednorocznego terminy przedawnienia** dla pomienionych skarg przedstawiałoby się przy dzisiejszym porządku rzeczy zawsze dla włościan beznadziejnie:

1) ponieważ w razie wytoczenia sporu sądowego przez włościan przed końcem roku, w którym serwitut się należy, właściciel zasłaniałby się przed wczesnością skargi wobec uprawnienia do odkładania wydania przez niego serwitutu do końca roku, to jest do 31.XII włącznie i

2) ponieważ w razie wytoczenia skargi przez włościan po 31.XII skarga zostałaby uznana już za spóźnioną i tem samem za przedawnioną.

Powyższe obawy nie są jednak uzasadnione i nie mogą przemawiać za stosowaniem art. 2277 K. C. ponieważ **rozmiar, miejsce, sposób i terminy korzystania ze świadczeń serwitutowych przez włościan winny być dokładnie ustalone** 1) czy to w tabelach likw. i nadawcz., 2) czy to w zatwierdzonych na zasadzie przepisów z dn. 31.XII-1875 r. o porządku użytkowania z lasów, obciążonych serwitutami włościańskiemi (patrz Zbiór rządowych rozporządzeń w sprawach włośc. w gub. Król. Polsk. t. III str. 55 i art. 150—186 ust. org. włośc.) planach gospodarstwa leśnego, 3) czy to przez samego właściciela na mocy art. 122 — 128 ust. org. włośc., 4) czy też w końcu przez Sądy wskutek skarg włościan na podstawie art. 125 ust. org. włośc. Ze względu na to sprawa regulowania świadczeń serwitutowych **nie może być pozostawiona swobodnej ocenie właścicieli lasów**.

Gdyby jednak w powyższych tabelach, aktach, planach, zarządzeniach właścicieli lub wyrokach sądowych termin świadczenia serwitutowego przypadł na koniec okresu serwitutowego i gdyby dopiero w tym czasie, to jest naprzykład w ostatnich dniach grudnia nastąpiło naruszenie lub nadużycie prawa serwitutowego, jak to wyjaśnił b. Senat Rządzący w wyrokach II departamentu Senatu z dn. 31.X-1895 № 6814 i z dn. 12.I-1896 № 167 (Tiutriumow I cz. str. 157 p. 595 i 596) oraz z dn. 24.I-1908 r. (Stefanowicz str. 402) **strona pokrzywdzona nie traci prawa do wniesienia skargi także w następnym roku serwitutowym** (np. w styczniu tego roku) o ile tylko skarga taka zostanie wniesiona zgodnie z art. 132 ust. org. wł. niezwłocznie po nastąpieniu faktu naruszenia lub nadużycia prawa służebności, która to kwestja faktyczna należy do każdorazowej swobodnej oceny powołanych obecnie do rozstrzygania tych skarg sądów cywilnych.

Reasumując powyższe należy dojść do wniosku, że niema podstaw prawnych do stosowania w kwestji terminu przedawnienia skarg o perjodyczne świadczenia serwitutowe art. 2277 K. C., ponieważ tę kwestję reguluje specjalny dotychczas obowiązujący przepis prawa, mianowicie art. 132 ust. org. włośc., którego treść i stosowanie zostało dokładnie wyjaśnione przez b. Senat Rządzący w wyżej zacytowanych wyrokach.

Gdy przeto nieporozumienia, o których na wstępie mowa, **należy przypisać głównie nieznajomości obowiązujących przepisów ustawy o org. ziemsk. włościan w Król. Polsk.** a w szczególności zawartych w nich przepisów b. Komitetu Urządzającego z dnia 13/25 marca 1870 r. i Komitetu do Spraw Kr. Polsk. z dnia 4.V. 1876 r. oraz jurysprudencji b. II departamentu Senatu Rządzącego w przedmiocie porządku użytkowania przyznanych włościanom służebności i porządku rozpoznawania zażaleń przeciwko naruszeniu praw służebności przez właścicieli, — **uważam za rzecz wskazaną**, aby **Panowie przy każdej nadarzającej się sposobności wyjaśniali serwitutantom moc i tryb stosowania obowiązujących pomienionych przepisów prawnych, dotyczących leśnych serwitutów włościańskich.**

Lublin, 25 marca 1930 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) Dr. B. Grużewski.

III.

Obwieszczenia urzędowe,

110.

Protokół

IV posiedzenia Wojewódzkiej Rady Naprawy Ustroju Rolnego Okręgowego Urzędu Ziemskiego odbytego w dniu 20 grudnia 1929 r.

Przewodniczący w. z. Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego H. Janiszowski.

Obecni: **Członkowie Rady:**
1) Tomasz Czernicki
2) Czesław Kozłowski
3) Tadeusz Madler
4) Mikołaj Pajdowski
5) Bolesław Brodowski
6) Stanisław Kołodziejek.

Delegaci od Ministerstw:
1) Dr. Bolesław Grużewski
2) ppłk. Włodzimierz Buś
3) Zdzisław Pomianowski
4) Jan Przegaliński Sędzia Sądu Apel.
5) Franciszek Chmielewski.

W charakterze zaproszonych osób, referentów lub delegowanych:

PP. Bolesław Gajewicz, Dyrektor Oddziału P. B. R., Adam Gnoiński, Radca Prawny O. U. Z., inż. Feliks Gawarecki, Naczelnik Wydz. Techn. O. U. Z., Bolesław Młodzianowski, Naczelnik Wydz. Urz. Roln., inż. Stanisław Słowakiewicz, Naczelnik Wydz. Melj. i Bud., Rudolf Gunderman, insp. O. U. Z.

Referenci O. U. Z.: Jan Kosmulski, Kazimierz Górecki, Władysław Szcześniak, techn. budowl. O. U. Z., Józef Buchwald, oraz referenci Urzędu Wojewódzkiego inż. Stanisław Szramowicz i Władysław Bazak.

Protokółowali: Ryszard Wierzbicki i Halina Mejbaumowa.

Porządek dzienny:

Odczytanie protokółu z III posiedzenia Wojew. Rady Naprawy Ustroju Rolnego z dnia 8.I-1929 r.

1) Sprawozdanie z wykonania planu parcelacyjnego,

2) Plan parcelacyjny na r. 1931,

3) Zarys planu prac scaleniowych na r. 1930/31,

4) Zarys planu prac likwidacji serwitutów na r. 1930/31,

5) zamierzenia meljoracyjne O. U. Z.,

6) zamierzenia O. U. Z. w dziedzinie organizacji drobnych gospodarstw.

7) Wolne wnioski.

Posiedzenie otworzył Przewodniczący o godz. 10.50, zlecając sekretarzowi Rady odczytanie protokułu z III posiedzenia (patrz: Lub. Dz. Woj. Nr. 6 z dnia 17.II 1930 r., poz. 60).

Po odczytaniu protokółu, Przewodniczący zapytuje czy ktokolwiek z członków Rady ma jakieś zastrzeżenia co do protokółu.

P. Dyr. Gajewicz oświadcza, że data otwarcia Oddziału P. B. R. w Lublinie, podana w protokóle, jest nieścisła, gdyż otwarcie Oddziału nastąpiło w dniu 1 lipca 1928 r.

P. Dr. Grużewski prosi o odroczenie zatwierdzenia i ogłaszania protokółu do czasu podania tegoż do rozpatrzenia przez członków Rady i uskutecznienia ewent. poprawek.

P. Brodowski znajduje podawanie protokółu do wiadomości członków Rady, wobec odczytania go, za zbędne i jest przeciwny odroczeniu ogłoszenia.

Przewodniczący — podzielając zdanie p. Brodowskiego, poddaje pod głosowanie wniosek o zatwierdzeniu protokółu, przyczem większością 7 głosów „za" protokół został zatwierdzony.

Po zaakceptowaniu przez Radę porządku dziennego Przewodniczący udzielił głosu Nacz. Wydz. Urz. Roln. O. U. Z. p. B. Młodzianowskiemu, który zdał **sprawozdanie (p. 1 i 2 porz. dzień.) z wykonania planu parcelacyjnego** i przedstawił Radzie **plan parcelacyjny na r. 1931** w następującym referacie:

„Zakreślony na rok bieżący plan parcelacyjny majątków panstwowych obejmował 499 ha, w tem z planu parcelacyjnego na r. 1930—250 ha i 249 ha zaległości z planów parcelacyjnych na r. 1928/29. Wszystkie majątki państwowe z planu parcelacyjnego 1930 r. o obszarze 250 ha zostały już rozparcelowane, względnie projekty parcelacyjne będą zatwierdzone jeszcze w bież. miesiącu za wyjątkiem majątku państwowego Łopiennik pow. krasnystawskiego o obszarze 83,03 ha, który został wycofany z parcelacji i ma być przekazany na cele wojskowe, tj. na zamianę gruntów prywatnych pod Garwolinem, niezbędnych na tereny ćwiczebne.

Z zaległości planów parcelacyjnych 1928/29 r. winny były być rozparcelowane 4 majątki o obszarze 249 ha, z których trzy zostały rozparcelowane, zaś 1, a mianowicie Hołowczyce, pow. konstantynowskiego, o obszarze 182 ha nie mógł być rozparcelowany, gdyż Urząd Wojewódzki z powodu sprawy sądowej z dzierżawcą tego majątku nie mógł przekazać ostatecznie do parcelacji urzędom ziemskim.

Rozparcelowano więc w roku bieżącym na poczet planu parcelacyjnego roku 1930 jak i zaległych lat obszar 248 ha, nie rozparcelowano więc według planu 251 ha z powodów wyżej wyłuszczonych i niezależnych od O. U. Z. (wycofanych z parcelacji). W roku 1930 na poczet planu parcelacyjnego roku 1931 i lat zaległych projektuje się rozparcelować 383 ha, a więc plan parcelacyjny na r. 1931 obejmie obszar 132 ha (383 ha — 251 ha majątków wycofanych z parcelacji).

Objekty, które projektuje się rozparcelować w r. 1930 są to przeważnie objekty drobne (nadwyżki gruntów wydzielonych swego czasu na cele szkolne) bądź pozostałości z już rozparcelowanych majątków, jak Jagodne, pow. siedlecki, obszar 22 ha, Tyniec pow. lubartowski 13 ha, Miętne 33 ha, oraz maj. Elżbiecin pow. bialski 161 ha (po zlikwidowaniu ciążących na tym majątku serwitutów) i maj. Michałki pow. puławski, obsz. 39 ha uzyskany w drodze zamiany w trybie art. 8 ustawy o wykonaniu reformy rolnej na grunty ośrodka maj. państwowego Jedlnia (Iwanowskie Sioło) pow. kozienickiego.

Parcelacja rządowa.

W poszczególnych latach rozparcelowano:

1919	objektów 18—	5607,00	ha—między 664	nabyw.
1920	„ 26—	7698,00	„ „ 693	„
1921	„ 95—	17883,00	„ „ 2011	„
1922	„ 171—	19805,00	„ „ 2182	„
1923	„ 73—	5849,50	„ „ 755	„
1924	„ 26—	1957,50	„ „ 455	„
1925	„ 25—	2278,40	„ „ 855	„
1926	„ 14—	2563,66	„ „ 475	„
1927	„ 26—	3506,94	„ „ 1261	„
1928	„ 10—	377,37	„ „ 162	„

Razem: 483 objektów—67526,37 ha.

Z uwagi, że w dyskusji, jaką Przewodniczący otworzył nad p. 1 i 2 porz. dzien. nikt z członków Rady głosu nie zabrał, Przewodniczący stwierdza, że Rada przedstawiony plan akceptuje.

Wyjaśniając przyczyny pomieszczenia znikomych obszarów gruntów państwowych w planie parcelacyjnym, Przewodniczący zaznacza, że pewna poprawa w tym względzie zajdzie dopiero po załatwieniu Konkordatu i przeznaczeniu na parcelację gruntów pocerkiewnych.

Przed przystąpieniem do p. 3 porz. dzien. Przewodniczący wykazuje cyfrowo postęp i wyniki prac scaleniowych, zaznaczając, że w ciągu ostatniego 3-lecia w dziedzinie scalania zrobiono znacznie więcej niż w ciągu 7 lat poprzednich, przyczem O. U. Z. w Lublinie wg statystycznych danych Ministerstwa, zajmuje pod względem scalania 1 miejsce. Uwzględniając zaś stały postęp i rozwój prac, Przewodniczący uważa, że czasokres scalania wszystkich gruntów, wymagających tych czynności, skróci się prawdopodobnie do lat 15. W roku bieżącym prace pomiarowo-scaleniowe projektowane są do wykonania na obszarze 43.000 ha. Dla wyjaśnienia zainteresowanej ludności przyczyn, dla których nie wszystkie zgłaszane prace scaleniowe mogą być prowadzone bezzwłocznie do zgłoszeniu wniosku, urządzane będą konferencje regjonalne. O. U. Z. dąży, aby do planu prac scaleniowych włączane były te tylko prace, w których czynności przygotowawcze jak: uzupełnienie drobnych gospodarstw i meljoracje były całkowicie zakończone. Mając pewien rezerwat takich spraw O. U. Z. chce dojść do 50—60.000 ha scalanych gruntów rocznie.

Dla zobrazowania całokształtu dokonanych prac scaleniowych przewodniczący wygłosił następujący referat: „Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie w roku 1929/30 przeprowadza prace pomiarowo-scaleniowe w 230 objektach na obszarze 178062 ha, objętych planem zasadniczym i trzema dodatkowemi planami, akceptowanymi przez Ministerstwo Reform Rolnych.

Według planu zasadniczego Okręgowy Urząd Ziemski ma do wykonania:

Do dnia 31.III-1930 r.	38415 ha obl.
Według 3 planów dodatkowych	4688 „ „
Razem:	43103 ha obl.

Od dnia 1.IV.1929 r. do dnia 16.XII.1929 r. Okręgowy Urząd Ziemski wykonał 32118 ha obliczeniowych, co stanowi 83,6 % w stosunku do zasadniczego planu, zaś do planów zasadniczego i dodatkowych — 74.5 %.

Z liczby 230 objektów umieszczonych w planach prac prowadzone są:

1) prace nowe w 31 objektach na obszarze 24.354 ha.

2) prace rozpoczęte w latach ubiegłych w 199 objektach na obszarze 153708 ha.

Okręgowa Komisja Ziemska w Lublinie od dnia 1.IV.1929 r. do dnia 1.XII.1929 r. zatwierdziła projekty scaleniowe dla 41 obj. na obszarze 29402 ha.

Na wokandzie posiedzenia grudniowego umieszczono 6 spraw do zatwierdzenia projektów scalenia na obszarze 2800 ha.

Uczestnicy scalania zostali wprowadzeni przez komisarzy ziemskich w posiadanie w 46 objektach, o obszarze 30020 ha.

Powzięto orzeczeń Okręgowego Urzędu Ziemskiego o wdrożeniu postępowania scaleniowego w 70 objektach na obszarze 49096 ha.

Z przyznanego kredytu na scalenie w sumie 945000 zł. wydatkowano do dnia 15.XII.29 r.—665000 zł, reszta zostanie rozdysponowana do końca roku budżetowego.

Zarys planu prac scaleniowych na r. 1930/31.

W roku 1930/31 Okręgowy Urząd Ziemski projektuje prowadzenie prac scaleniowych w 220 objektach na obszarze 180000 ha kosztem 1.330.000 zł. preliminowanych w budżecie na ten cel dla Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie.

W tem: 1) prace scaleniowe rozpoczęte w 1929/30 r. i w latach ubiegłych dotąd ostatecznie nie ukończono w 170 objektach na obszarze 144000 ha, 2) nowe prace scaleniowe — w 50 objektach na obszarze 36000 ha.

Z tego, Okręgowy Urząd Ziemski projektuje wykonać w 1930/31 roku 50000 ha obliczeniowych w r. 1929/30 projektuje się wykonać 43100 ha obliczeniowych.

W związku z prowadzeniem wymienionych prac projektuje się: a) utrwalenie granic, wprowadzenie uczestników scalenia w posiadanie i wykończenie ostateczne dowodów pomiarowych w 80 sprawach, w których w II połowie 1929 roku uprawomocniły się lub uprawomocnią się w 1930 r. orzeczenia zatwierdzające projekty scalenia, b) wywołanie i urządzenie hipoteki w 50 sprawach ukończonych w latach ubiegłych (1927 — 1929) dla 1800 scalonych gospodarstw c) przygotowanie przez powiatowe urzędy ziemskie spraw scaleniowych i powzięcie przez okręgowe urzędy ziemskie orzeczeń o wdrożeniu postępowania scaleniowego w 100 objektach na obszarze 75000 ha. Prace pomiarowo-scaleniowe w tych objektach będą projektowane do prowadzenia w 1931/32. Prace pomiarowo - scaleniowe prowadzone będą w 1930/31 r. przeważnie przez mierniczych prywatnych, na podstawie umów zawartych z Okręgowym Urzędem Ziemskim, zaś przez własny personel Okręgowego Urzędu Ziemskiego na obszarze około 10000 ha — ze względu na szczupłość tego personelu oraz na delegowanie do rewizji polowych.

W związku z projektowanym planem prac, Okręgowy Urząd Ziemski preliminował, jak to na początku zaznaczano, na rok 1930/31 na prace scaleniowe kredyt w wysokości 1.330.000 zł.

W roku 1929/30 z przyznanego kredytu na scalanie w sumie 945.000 zł. wydatkowano do dnia 16.XII.1929 r. 665.000 zł. (niezależnie od meljoracji).

W związku z projektowanym na rok 1930/31 planem prac scaleniowych koniecznem będzie uzupełnienie ± 814 drobnych gospodarstw w 31 scalanych

wsiach obszarem (z gruntów prywatnych) ± 1758 ha, przyczem niezbędny na ten cel kredyt (ulgowy) wyniesie ± 2.139.000 zł.

Przechodząc następnie do p. 4 porz. dzien. (Likwidacja serwitutów) Przewodniczący podnosi, że w dziedzinie zniesienia służebności daje się zauważyć ten sam postęp prac, jak i w akcji scalenia. Wydajność prac Urzędu zwiększyła się znakomicie przez akcję Urzędu Komisarza Służebnościowego w Zamościu.— wynikiem prac tego Urzędu jest zniesienie (w I instancji) służebności w 281 objektach. Jakkolwiek Ordynacja Zamojska zaskarżyła orzeczenia Delegata Ministra Reform Rolnych do Gł. Komisji Ziemskiej, to jednak prawie wszystkie zaskarżone orzeczenia utrzymane zostały w mocy, jedynie tylko w 4 sprawach zarządzone zostały wizje lokalne dla zbadania słuszności skarg osób zainteresowanych. Z pośród zaś zaskarżonych orzeczeń do Najwyż. Tryb. Admin. żadne nie zostały jeszcze rozpoznane, a 3 sprawy wyznaczone przez Najw. Tryb. Admin. zostały przez Ordynację wycofane. Również dobrze przedstawia się sprawa zniesienia służebności na dobrach, Międzyrzec i Witoroż. Opracowane zostały już projekty likwidacji uprawnień wszystkich wsi, z czego ½ liczby projektów została zatwierdzona i przez obydwie strony przyjęta. Reszta będzie zakończona w połowie stycznia 1930 r. Dalej przewodniczący zaznacza, że możnaby O.U.Z. zarzucić, że poza znoszeniem służebności na terenach Ordynackich, zarówno prace scaleniowe, jak i parcelacyjne idą zbyt wolnym tempem.

Zarzut ten jest jednak tylko pozornym, gdyż poruszone prace, w warunkach obecnych, są ze strony Urzędu forsowane, trudności jednak, jakie stwarza Ordynacja w postaci wysuwania sprawy wyłączeń z art. 4 i 5 ustawy o wyk. ref. rol. niezałatwienia serwitutów ostatecznie—nie pozwalają na przeprowadzenie prac w należytym tempie i czasie. Obecnie jednak trudności wyżej wymienione zostają usuwane: wniosek w sprawie wyłączeń z Ordynacji, Ministerstwo zdecyduje w najbliższym czasie—sprawy serwitutów w r. 1930 będą całkowicie i ostatecznie załatwione.

Co do prac parcelacyjnych na terenie Ordynacji, Przewodniczący dodatkowo zaznacza, że prace te przeprowadza Bank Ziemski, który jakkolwiek wywiązuje się ze swego zadania w stosunku do nabywców, jak i Urzędu najzupełniej lojalnie, to jednak ze względu na restrykcje kredytowe, jakie stosuje Państwowy Bank Rolny parcelacje Ordynackie przeciągają się. Dążeniem O. U. Z. jest, aby prace te przejął P. B. R.

W dziedzinie akcji kredytowej Przewodniczący informuje: Akcja ta wiąże się ściśle z działalnością P.B.R. Gros funduszu stanowi tu kredyt długoterminowy na kupno gruntu przy scaleniu. Akredytywa na r. 1929/30 nie została jeszcze całkowicie wyczerpana, jakkolwiek zapotrzebowania są zgłoszone b. znaczne), gdyż sprawa rozdysponowania kredytów wiąże się z planami prac Urzędu. W ostatnich dniach O.U.Z. otrzymał dodatkowo dotacje 1.200.000 zł. jako kredytu ulgowego.

Wydatkowanie tej sumy uzależnione jest od uprzedniego udzielenia przez P. B. R. pożyczek z kredytu długoterminowego.

Kredyt inwestycyjny, zaznacza Przewodniczący, o tyle spełnia swe zadanie, o ile jest udzielany we właściwym czasie t. j. przed wiosną, względnie jesienią.

Po udzieleniu powyższych informacji **Przewodniczący otworzył dyskusję nad p. 1, 2, 3 i 4 porz. dziennego.**

Głos zabrali:

P. Brodowski podnosi sprawę regulacji hipotek gospodarstw powstałych w wyniku scalenia. Akcja ta idzie b. powoli, co utrudnia korzystanie z dobrodziejstw kredytowych, udzielanych przez Państwo. Przeszkody jakie dotąd spotykały Urzędy Ziemskie przy regulacji hipotek zostaną częściowo usunięte po wejściu w życie opracowanej przez M-stwo Sprawiedliwości ustawy o drobno-włościańskich hipotekach, jak również ustawy o minimum gospod. wiejskich opracowywanej przez Ministerstwo Reform Rolnych.

Dalej p. Brodowski porusza sprawę zbyt długiej procedury przy uzyskiwaniu pożyczek przez właścicieli gruntów, pochodzących z darowizn. Państwowy Bank Rolny wymaga, przy tego rodzaju pożyczkach, aktów zgody ze strony rodziny pożyczkobiorcy, podczas, gdy księga hipoteczna powinna stanowić dostateczną rękojmię.

Drugim zjawiskiem niepożądanym jest za słaba kontrola nad użyciem udzielanych pożyczek. Zdarza się, że pożyczki te zamiast użycia na niezbędne inwestycje gospodarcze, co jest ich przeznaczeniem—są wypożyczane na lichwiarskie %%, wesela i t. d.

W odpowiedzi **Dyr. Gajewicz** wyjaśnia, że ze względu na to, że każda darowizna może być w pewnych warunkach odwołana, P.B.R. musi dbać, aby udzielana pożyczka była należycie zabezpieczona. Odnośnie, zaś spekulacji pożyczkami, to zdaniem Dyr. Gajewicza, zjawiska takie w odniesieniu do pożyczek na kupno gruntu nie mogą zachodzić, gdyż nabywca nigdy z reguły nie otrzymuje pieniędzy do rąk, bowiem te są bezpośrednio przekazywane sprzedawcy.

P. Brodowski wyjaśnia, że mówiąc o spekulacji pożyczkami miał na myśli nie pożyczki na kupno gruntu, gdyż te, jak wie, nie są wypłacane nabywcy, a pożyczki na inwestycje gospodarcze.

P. Dr. Grużewski zapytuje, czy pow. urzędy ziemskie są należycie obsadzone, zwłaszcza w powiatach nadbużańskich (pow. Konstantynowski).

P. Poseł Czernicki porusza sprawę przyspieszenia akcji scaleniowej na terenach, gdzie zlikwidowano serwituty, gdyż we wsiach tych są warunki, zezwalające na szybkie przeprowadzie tej akcji.

Podobnie szybkiego scalenia wymagają spalone wsie, a w pierwszym rzędzie wyznaczenie nowych siedlisk, bo ludność pozostawiona bez należytego poinformowania, zabudowuje się na starych siedliskach, co w przyszłości uniemożliwi racjonalne scalenie.

P. Poseł Czernicki porusza dalej zjawisko rozdrabniania scalonych gruntów przez spadkobierców, co ma swe tłomaczenie w braku gotówki na spłaty rodzinne. Uruchomienie specjalnego kredytu na ten cel usunęłoby zło.

Równie ważnem zagadniem jest konieczność powiększenia kredytów na budowę zwłaszcza dla wsi, które zliwidowały serwituty. Jako przykład Poseł Czernicki przytacza możliwość powstania około 10.000 nowych osad na gruntach ekwiwalentu zaserwitutowego uzyskanego z Ordyn. Zamojskiej.

Nawiązując do przemówienia Przewodniczącego, Poseł Czernicki znajduje, że serwitutów obciążają-

cych dobra Ordyn. Zamojskiej nie można uważać za zlikwidowane, do czasu podzielenia ekwiwalentu pomiędzy wszystkich uprawnionych.

Na terenie Ordynacji po zakończeniu prac Urzędu Komisarza Służebnościowego pozostaje b. duża praca przy podziale wymienionych ekwiwalentów.

Pozatem Poseł Czernicki zaznacza, że włościanie naogół otrzymali od Ordynacji jako ekwiwalent grunty w znacznej części słabe, zabagnione, a nawet kompletne nieużytki.

Bardziej racjonalne byłoby pozostawienie tych gruntów przy Ordynacji, która posiada odpowiednie środki na zmeljorowanie.

P. Pajdowski nie zabierając głosu w kwestjach poruszanych—zgłasza wniosek o treści następującej:

„Wobec braku objektów państwowych na cele kultury rolniczej na terenie niektórych powiatów, szczególnie powiatu Biłgorajskiego, gdzie przeważa własność Ordynacji Zamojskiej, R. N. U. R. uznaje za celowe zarezerwowanie w toku akcji parcelacyjnej terenów Ordynacji szeregu ośrodków o typowych glebach na cele kultury roln. (szkoły roln. fermy i stacje doświadczalne) do dyspozycji Ministerstwa Rolnictwa.

P. Brodowski porusza zagadnienie: **„od jakiego momentu w/g specjalnych przepisów o scalaniu gruntów uważać należy uczestników scalania za faktycznych posiadaczy gruntów, wydzielonych im w wyniku scalenia“.**

W związku z tem komunikuje, że istnieje w tej mierze **wyjaśnienie Sądu Najwyższego z r. 1928, które brzmi:**

W poruszonej kwestji winny mieć zastosowanie nie przepisy ustawy o scalaniu gruntów z dn. 31 lipca 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 92/23 r. p. 718) w pierwotnem brzmieniu, ani też rozporządzenie wykonawcze do tej ustawy z dn. 27 lutego 1924 r. (Dz. U. Nr. 26/24 r. poz. 266) ale przepisy ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. w brzmieniu zmienionem przez Ustawę z dn. 18 grudnia 1925 r. (Dz. U. Nr. 15/26 r. poz. 54) i w tekście ustalonym na mocy tej ustawy w załączniku do rozporządzenia Min. Ref. Roln. w porozumieniu z Min. Sprawiedliw. z dnia 12 kwietnia 1926 r. (Dz. U. Nr. 39/26 r. p. 244) tudzież rozporządzenie tych Ministrów o przepisach wykonawczych do ostatniej ustawy z dnia 29 kwietnia 1926 r. (Dz. U. Nr. 52/26 r. poz. 306.

Art. 36 wyżej wymienionego załącznika do rozporządzenia z 12 kwietnia 1926 r. (poz. 244) w ustępie pierwszym stanowi, iż „Okręgowy Urząd Ziemski po uprawomocnieniu się orzeczeń Okręgowej Komisji Ziemskiej, zatwierdzającego projekt scalenia:

a) zarządza utrwalenie granic na podstawie zatwierdzonego projektu scalenia, oraz wprowadzenie uczestników scalenia w posiadanie wydzielonych im gruntów,“ a § 59 rozporządzenia z dn. 29 kwietnia 1926 r. poz. 306 o wykonaniu ustawy o scaleniu gruntów, wskazujący sposób wykonania przepisu przytoczonego wyżej art. 36 samej ustawy, określa, iż „po zakończeniu prac nad utrwaleniem granic, zjeżdża na miejsce Komisarz Ziemski i na zwołanem w tym celu zebraniu ogólnem uczestników scalenia, ważnem bez względu na ilość obecnych, ogłasza zebranym, że w tej chwili stają się posiadaczami gruntów, wydzielonych im według zatwierdzonego projektu scalenia“.

Z brzmienia powyższych przepisów wynika, iż prawomocne orzeczenie Okręgowej Komisji Ziemskiej nadaje uczestnikom scalenia tytuł własności do wydzielonych im gruntów, a dokonanie przez Komisarza Ziemskiego czynności wskazanych w tych przepisach, czyni ich do chwili tego dokonania, bez potrzeby przedsiębrania jakichkolwiek innych kroków, faktycznymi posiadaczami owych gruntów ze skutkami i uprawnieniami jakie z tego tytułu służą.

P. Dr. Grużewski — prosi o zamieszczenie wyjaśnienia Sądu Najwyższego, o którem komunikował p. Brodowski w niniejszym protokóle, co Rada Naprawy jednogłośnie akceptuje.

Radca p. Gnoiński — w odpowiedzi p. Brodowskiemu, co do regulacji hipotek komunikuje, że prace te posuwają się obecnie naprzód. Około 30 objektów już wywołano do pierwiastkowej regulacji, 2 całkowicie zamknięto, 1 przygotowano do zamknięcia. W niektórych wypadkach niemożliwe jest jednak wywołanie hipoteki z powodu znacznych trudności (przy gruntach drobnoszlacheckich ustalenia charakteru gruntów scalonych) obok gruntów hipot. wchodzą do kolonji grunty niehipoteczne — drobnoszlacheckie). Wogóle dla Wydz. Hipotecznego sprawa wywołania hipotek dla gruntów scalonych była kwestją zupełnie nową, budzącą wiele wątpliwości. Obecnie wiele trudności zostało już usuniętych — radykalna poprawa może nastąpić dopiero po zmianie przestarzałej ustawy hipotecznej.

Przewodniczący zwracając się do sprawy hipotek zaznacza, że Radca Gnoiński dał wyczerpujące wyjaśnienia. Od siebie przewodniczący dodaje, że obowiązujące prawo hipoteczne (z przed 100 lat) jest już nieżyciowe i nieodpowiedające duchowi czasu— bez wprowadzenia zmian nie może być mowy o szybkiej akcji uregulowania wszystkich hipotek.

Procedura przy udzielaniu pożyczek jest istotnie zadługa, lecz spowodowana obowiązującemi przepisami. Celowość użycia udzielanych pożyczek jest częściowo kontrolowana przez Okr. Urząd Ziemski — nie jest to jednak kontrola ścisła. Organizacje i instytucje rolnicze mają w tym wypadku o wiele większą możność przeprowadzenia kontroli przez swych instruktorów.

W odpowiedzi p. Posł. Czernickiemu **Przewodniczący** wyjaśnia, że O.U.Z. na terenach Ordynacji chce i dąży do rozwinięcia jaknajszerszej akcji scaleniowej (jako przykład w 1924 r. 2 objekty — obecnie 40.000 ha). To samo dotyczy i dóbr Międzyrzeckich, gdzie po likwidacji serwitutów wdrożona zostanie energiczna akcja scalenia.

Przez likwidację służebności dokonywa się praca przygotowawcza dla scalenia, mianowicie uzupełnienie drobnych gospodarstw wsie znacznie spalone, komunikuje przewodniczący, są scalane poza kolejnością, w ścisłem porozumieniu się z p. Wojewodą Lubelskim; w tych zaś objektach, gdzie chodzi o szybsze odbudowanie się ludności — przeprowadza się zasadę fragmentarycznego scalenia siedlisk.

W kwestji obrotu ziemią przez drobnych rolników poruszonej przez p. Czernickiego Przewodniczący zaznacza, że projekt Ministra Staniewicza w tej sprawie nie uzyskał aprobaty Rady Ministrów z braku podstaw finansowych. Sprawa ta jednak nie jest zarzucona i dążeniem Ministra jest zaradzenie dotychczasowemu złu.

Pogląd p. Czernickiego co do zwiększenia kredytów na budowę dla nowopowstających gospodarstw jest zdaniem Przewodniczącego ze wszech

miar słuszny i znaczenie tegoż doceniane przez władze naczelne.

Co do twierdzenia p. Czernickiego o nieużytkach wydzielonych z Ord. Zam. jako ekwiwalenty zaserwitutowe — Przewodniczący oponuje, gdyż tylko powiat biłgorajski dostał gorsze grunty (typowe zresztą dla całości tego powiatu) przyczem niemożliwem było oddanie ekwiwalentów z gruntów położonych na terenie innych powiatów, albo masowe przeniesienie serwitutantów.

Trudno też było zadowolnić wszystkich skarżących, gdyż często zainteresowani nie mieli zdecydowanego stanowiska, co do terenu. I tak: w Tereszpolu (pow Biłgoraj) serwitutanci zaskarżyli wybór terenu, po zmianie zaś tego terenu, skarżący oświadczyli, że chcą z powrotem otrzymać tereny początkowo wyznaczone.

Co do sprawy podziału ekwiwalentu p. Czernicki ma słuszność — sprawy te nie zostały jeszcze ostatecznie załatwione. Powiatowe Urzędy Ziemskie dostały już jednak instrukcje, aby nie dopuścić do t. zw. dzikich podziałów.

Co do sprawy etatów, podniesionej przez p. Dr. Grużewskiego — Przewodniczący komunikuje, że oczywiście urzędom ziemskim przydałoby się więcej rutynowanego personelu, lecz nie jest to sprawa łatwa. Bo jakkolwiek powiatowe urzędy Ziemskie posiadają już — + 75% personelu z wyższem wykształceniem, to jednak wyszkolenie tego personelu komisarskiego wymaga dłuższego okresu czasu. Obecnie są wolne dwa etaty na stanowiska Komisarzy i Urząd chętnie przyjmuje zgłoszone w tej mierze oferty.

Powiat konstantynowski istotnie był bez kierownictwa, gdyż Urząd Komisarza Służebnościowego zabrał Kierownika P. U. Z. obecnie na powiaty nadbużańskie. Okręgowy Urząd Ziemski zwrócił specjalną uwagę i odpowiedni przydzielił personel: (Włodawa 3 osoby, Hrubieszow 2 osoby, Konstantynów 3 osoby).

— o —

O godz. 12-ej 10 Przewodniczący zarządził 5 minutową przerwę.

— o —

Po przerwie Przewodniczący poddał pod głosowanie wniosek p. Pajdowskiego, który Rada Naprawy przyjęła jednogłośnie.

Pkt. 5 porządku dziennego (zamierzenia meljoracyjne O. U. Z.) zreferował Naczelnik Wydziału Meljoracji i Budownictwa w następującym referacie:

I. Krótki zarys prac i robót meljoracyjnych.

Ogólny bilans prac i robót wykonawczych O.U.Z. za okres czasu od 1.IV do 30.XI 1929 r. przedstawia się następująco:

Prace meljoracyjne.

L. p.	Rodzaj pracy	Stan pracy	Ilość objektów		Obszar w ha	
			własny person.	firmy	własny person.	firmy
1	Ekspertyzy	wykonano	7	8	235	7169
		w wykonaniu	18	—	4563	—
2	Projekty	wykonano	19	36	7200	17823
		w wykonaniu	7	54	2700	32698

Roboty meljoracyjne.

Stan pracy	m³	m. b.	ha	Uwagi
Projektowano wykonać	422192	239608	14271	
wykonano	359068	173353	9872	wykon. 72%

II. Środki wykonania prac.

Jeśli chodzi o roboty wykonawcze, to w roku budżetowym bieżącym O. U. Z. projektował wykonać 422192 m³, czyli 239608 km. rowów na obszarze 14271 ha z tem, że Min. Reform Rolnych na rok budżetowy 1929/30 przyzna 700.000 zł. Rzeczywiste zaś przyznane kredyty wyniosły 295.000 zł. to znaczy około 42% preliminowanej sumy, a więc w stosunku do tego powinien być i zredukowany plan robót. Jednak O. U. Z. wykonał 71% robót w stosunku do preliminowanych kredytów (700.000 zł.) czyli 173% w stosunku do faktycznie przydzielonych przez M. R. R. kredytów (295.000 zł.).

Dla wykopania 359068 m³ ziemi trzebaby było wypłacić sumę 484.742 zł., wydatkowano jednak tylko 90051 zł. t. j. 18,6% sumy preliminowanej.

Po tak dodatnich wynikach OUZ. i w roku bieżącym i w dalszym ciągu ma zamiar przedewszystkiem realizować roboty wykonawcze siłami zainteresowanych pod nadzorem technicznym dostarczonym przez siebie, dalsze zaś roboty uważane jako pożądane, a nie jako niezbędne — drogą zawiązywania spółek wodnych po zakończeniu prac nad przebudową ustroju rolnego i w tym celu O. U. Z. podejmie właściwą akcję.

Sposób wykonywania meljoracji zapomocą sił zainteresowanych, w myśl istniejących ustaw i przepisów, zmusza O. U. Z. do uprzedniego spowodowania uchwały o wykonaniu robót meljoracyjnych siłami zainteresowanych, a dopiero wtedy pozwala przystąpić do wykonywania robót, co aczkolwiek spotyka się ze zrozumieniem zainteresowanych, to jednak z różnych względów nie zapewnia to sprawnego funkcjonowania całego aparatu przedsiębiorstwa. I chociaż na rok budżetowy następny w/g zapowiedzi M. R. R. kredyt ma być powiększony do wysokości 442.500 zł., to kwota ta w stosunku do rozwoju akcji meljoracyjnej na terenie działalności O. U. Z. nie będzie wystarczająca.

Dlatego w celu zapewnienia powodzenia tej akcji niezbędne będzie wykonywanie meljoracji siłami zainteresowanych i w tym duchu należy zmienić nasze ustawodawstwo, a w szczególności rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 marca 1928 r. o przeprowadzeniu meljoracji przy dokonywanej przez urzędy ziemskie przebudowie ustroju rolnego w kierunku możności pociągania zainteresowanych do wykonywania robót własnemi ich siłami.

III. Konserwacja wykonanych urządzeń meljoracyjnych.

Po ukończeniu przebudowy ustroju rolnego tworzone będą dla konserwacji urządzeń meljoracyjnych spółki wodne w drodze dobrowolnej lub przymusowej.

Jednak obecne ustawodawstwo nie daje podstaw prawnych do tworzenia spółek wodnych do chwil

uzyskania prawa własności na nowych działkach. W tym więc okresie czasu t. zn. od chwili wykonania robót meljoracyjnych do czasu uregulowania prawa własności wydziały powiatowe winny przyjść O. U. Z. z pomocą w pracach nad konserwacją urządzeń meljoracyjnych.

Z powyższego wynika, że dla ułatwienia rozwoju akcji meljoracyjnej na terenie działalności O.U.Z. należy:

1) Znowelizować rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 marca 1928 r. o przeprowadzeniu meljoracji przy dokonywanej przez urzędy ziemskie przebudowie ustroju rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 34 z 1928 r. p. 320) w kierunku uprawnienia urzędów ziemskich do przymusowego pociągania zainteresowanych do wykonywania robót ich własnemi siłami, analogicznie do istniejącego przymusu dostarczania świadczeń w naturze przy sporządzaniu ekspertyz i projektów meljoracyjnych.

2) Powołać samorząd do współdziałania w pracach nad konserwacją wykonanych urządzeń meljoracyjnych przez tworzenie pomocy technicznej przy wydziałach powiatowych.

3) Zwrócić się do władz centralnych z prośbą unormowania podstaw prawnych dla określenia obowiązków konserwacji wykonywanych i wykonanych robót meljoracyjnych w okresie czasu przejściowym do chwili uzyskania prawa własności na nowych działkach powstałych w wyniku dokonanej przebudowy ustroju rolnego.

Po wygłoszeniu referatu Przewodniczący podkreślił, że system szarwarków, przyjęty przy przeprowadzaniu meljoracji daje bardzo dobre rezultaty. Przyczem jak wykazuje sprawozdanie około 80% całości prac dokonana została w drodze szarwarku. Jeżeli akcja ta będzie i nadal tak się rozwijać, to wyniki będą bardzo efektywne.

W dyskusji nad referatem zabrali głos:

P. Brodowski: znaczenie meljoracji, jak widać z odczytu Ministra Staniewicza, protokółu I posiedzenia W. R. z dnia 20 grudnia 1927 r. i wysłuchanego referatu, jest należycie docenione. (patrz Lub. Dz. Woj. № 16 z 1927 r.). Czy jednak środki finansowe wystarczają na nadzór techniczny nad przeprowadzonemi pracami meljoracyjnemi przez prywatne S-ki Wodne?

Przewodniczący: informuje, że Spółki Wodne są pod nadzorem nie urzędów ziemskich a Dyrekcji Robót Publicznych.

P. Madler: prosi o wyjaśnienie, czy przy parcelacji większych objektów urzędy ziemskie spotykały się z gruntami zdrenowanemi — i czy w wypadku twierdzącym był roztoczony należyty nadzór (który przed tem wykonywala administracja dóbr), aby urządzenia te utrzymać w odpowiednim stanie.

P. inż. Szramowicz: w odpowiedzi p. Brodowskiemu komunikuje, że władze administracji ogólnej pracami meljoracyjnemi zajmują się b. żywo. W szeregu zarządzeń Pan Wojewoda Lubelski zalecił p.p. Starostom Powiatowym jako organom nadzorczym I instancji w sprawach wodnych, względnie Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych subwencjonującym roboty meljoracyjne, ażeby wszelkie umowy, które mają zawrzeć z firmami prywatnemi przesyłały do zaopinjowania do Wojewódzkiego Biura Meljoracyjnego. Miało to na względzie uniknięcie w wielu wypadkach roboty złej i szkód materjalnych, jakie z tego powodu zainteresowani ponieść by mogli.

Zalecenia ta jednakże przeważnie pozostały bez echa, wskutek czego Urząd Wojewódzki nie będąc poinformowanym w odpowiednim czasie o zamierzonych robotach nie miał możności pomóc w tych wszystkich wypadkach, w których umowy stały się już prawomocnemi.

Co do sprawy poruszonej przez p. Madlera, a mianowicie ochrony przez Okręgowy Urząd Ziemski urządzeń meljoracyjnych (drenowania) w tych wszystkich majątkach, które uległy parcelacji ochrona urządzeń nie jest trudna, o ile są plany tych urządzeń. W takich bowiem wypadkach na podstawie wspomnianych planów można zawiązać przymusową Spółkę wodną, przewidzianą ustawą wodną i wybranemu zarządowi tejże powierzyć nadzór i konserwację urządzeń meljoracyjnych o których mowa.

W bieżącym roku budżetowym prowadzono roboty regulacyjne tylko w dwu powiatach, a mianowicie w powiecie krasnystawskim na rzece Wojsławce, w której Okręgowy Urząd Ziemski jest miej zainteresowany i na górnym odcinku rzeki Liwca w powiecie siedleckim, gdzie działalność Okręgowego Urzędu Ziemskiego jest większą.

W przyszłym roku oprócz wspomnianych dwóch objektów przewidziane są również roboty wykonawcze na rzece Wildze dla ochrony przed zalewem wielkiemi wodami kilku wsi w gminie tejże nazwy, i przy odwodnieniu doliny Radwańkowsko - Warszawickiej w powiecie garwolińskim, która obejmuje około 13 tysięcy ha bagnisk, stanowiących dziś prawie zupełnie nieużytki, przy regulacji rzeki Białki w powiecie radzyńskim i wreszcie na rzece Krznie w powiecie bialskim.

Na tę ostatnią budowę preliminowało Ministerstwo Robót Publicznych tylko 20.000 zł. co dla zapoczątkowania jej ze względu na bardzo poważne roboty ziemne jest bezwzględnie za mało.

Ministerstwo Robót Publicznych ma zakupić dla tej budowy ekskawator, którego koszt wynosi około 145.000 zł.

Biorąc pod uwagę, że Wydział Powiatowy Sejmiku w Białej podlaskiej preliminuje na tę budowę w przyszłym roku 60.000 złotych — należy się spodziewać, że roboty regulacyjne na tej rzece będą mogły pójść b. żywym tempem.

Niezależnie od tych robót, subwencjonowanych przez Ministerstwo Robót Publicznych, będą prowadzone w poszczególnych powiatach analogiczne roboty z kredytów samorządowych, co przy wyzyskaniu świadczeń zainteresowanej ludności winno dać pokaźne rezultaty i ułatwić pracę reformy rolnej Okręgowego Urzędu Ziemskiego.

P. Madler: stwierdza, że na mocy obowiązujących przepisów, władze państwowe mogą ingerować w tych tylko wypadkach, gdzie Spółki Wodne już istnieją natomiast pozbawione są tego prawa w miejscach, gdzie Spółki dotychczas nie zostały utworzone. Dla zabezpieczenia urządzeń meljoracyjnych w Poznańskiem, Państwowy Bank Rolny wpisuje do aktów rejentalnych klauzule upoważniające Bank do zakładania Spółek.

P. Słowakiewicz: w odpowiedzi p. Madlerowi komunikuje, że ustawa wodna została obecnie znowelizowana i przewiduje możność zawiązywania przez urzędy ziemskie przymusowych spółek wodnych w celu konserwacji istniejących urządzeń meljoracyjnych. W odpowiedzi p. Brodowskiemu — za-

znacza, że kredyty na techniczny nadzór nad pracami meljoracyjnemi wystarczą, o ile siły szarwarkowe byłyby takie jak dotąd.

Naczelnik Grużewski zwraca się z prośbą do Prezydjum Rady, ażeby na porządku dziennym następnego posiedzenia, które projektowane jest na wiosnę bieżącego roku, postawiona została sprawa reorganizacji akcji meljoracyjnej w kierunku jej unifikacji w rękach jednej władzy centralnej, co było przedmiotem wniosku posła Maksymiljana Malinowskiego, przedstawionego imieniem Wojewódzkiego Komitetu Regjonalnego na poprzedniem (trzeciem) posiedzeniu Rady, odbytem dnia 8 stycznia 1929 r. (patrz Lub. Dz. Woj. Nr. 6 z br.).

Przewodniczący: przyrzeka uczynić zadość temu życzeniu.

Przechodząc do pkt. 6 porządku dziennego **„Zamierzenia O. U. Z. w dziedzinie organizacji drobnych gospodarstw"**,

Przewodniczący zapytuje p. Dyr. Pajdowskiego czy przygotował referat, który miał być wygłoszony na dzisiejszem posiedzeniu.

Dyrektor Pajdowski oświadcza, że brak czasu i zbyt późne zawiadomienie o terminie posiedzenia nie pozwoliły mu na przygotowanie referatu — przygotuje takowy jednak i przedstawi Wysokiej Radzie na przyszłem posiedzeniu.

Przyjmując powyższe oświadczenie Dyr. Pajdowskiego do wiadomości, Przewodniczący informuje Radę, co w dziedzinie organizacji drobnych gospodarstw dokonane zostało: W Ministerstwie Reform Rolnych utworzony został specjalny Wydział dla tych spraw pod kierownictwem b. Ministra Kopczyńskiego na terenie zaś wszystkich okręgowych urzędów ziemskich powstały odnośne inspektoraty.

Inspektoraty te pełnią jak gdyby rolę łączników między urzędami ziemskimi i organizacjami rolniczemi, zadanie ich polega na roztoczeniu opieki nad gospodarstwami powstałemi w wyniku przebudowy ustroju rolnego w kierunku badania i ulepszania poszczególnych gałęzi gospodarstwa przez dostarczanie fachowych rad i wskazówek.

W roku 1930 akcja ta objąć ma około 140 gospodarstw na terenie Województwa.

Gospodarstwa te mają być wzorem dla innych gospodarstw podobnego typu. Aby nie stwarzać jednak warunków sztucznych, nie będą one korzystały ze specjalnych kredytów. Niezależnie od tej pracy Okręgowy Urząd Ziemski na własną rękę w porozumieniu z kółkami rolniczemi będzie prowadził obserwację eksperymentalną w kontakcie z Instytutem Puławskim około 8 gospodarstw położonych na glebach różnego typu.

W dyskusji nad tym punktem głos zabrali:

Dyr. Pajdowski: informuje, że w lipcu roku bieżącego organizacje rolnicze przystąpiły do rozszerzenia akcji opieki na szereg powiatów Województwa Lubelskiego. Praca ta jakkolwiek trudna, posuwa się powoli naprzód. Organizacje rolnicze postawiły sobie za zadanie zorganizowanie 150 doświadczalnych punktów.

Inspektorzy rolni w liczbie około 30, w zależności od swego wyrobienia dostają przydziały po 1—4 punkty doświadczalne. Funduszy na ten cel dotychczas dostarczało w pierwszym rzędzie Ministerstwo Reform Rolnych—obecnie Ministerstwo Rolnictwa okazuje również żywe zainteresowanie tą akcją.

Gdy również tą akcją zainteresują się czynniki samorządowe to w każdym powiecie będą mogli być powołani instruktorzy, co dobroczynnie wpłynie na podniesienie kultury rolnej wsi.

Prace w kierunku powiększenia ilości punktów doświadczalnych jak i przygotowania inspektorów jest w toku.

P. Poseł Czernicki: uważa, że opieka nie powinna ograniczać się do poszczególnych gospodarstw (punktów), winna być rozszerzona na wszystkie drobne gospodarstwa powstałe w wyniku przebudowy ustroju rolnego, gdyż poszczególne gospodarstwa będące pod specjalną opieką będą się rozwijały sztucznie i nie spełnią swego zadania tj. nie będą mogły służyć za wzór dla innych gospodarstw, pozbawionych tej opieki.

Zbiorowy przykład działa bardziej przekonywująco, niż pojedyńcze eksperymenty.

O wiele większe efekty dałaby zasada opracowania dostępnych dla szerokiego ogółu metod ulepszenia poszczególnych gałęzi gospodarstw, a więc: przygotowania planów budowli, krycia dachów ogniotrwałym materjałem, gnojówek i t. d. przy jednoczesnem poparciu odpowiedniemi kredytami państwowemi. To samo dotyczyłoby Spółek Mleczarskich Jaczarskich, Drobiu i organizacja zbytu.

Dr. Grużewski: zwraca uwagę, że tematy poruszane przez p. Posła Czernickiego, były już omawiane na Wojewódzkim Zjeździe, poświęconym gospodarczej przebudowie wsi, odbytym dnia 8 i 9 grudnia 1929 r., oraz na Zjeździe byłych Wychowanków Szkół Rolniczych.

Przewodniczący wyjaśnia, że zagadnienia poruszane przez p. Czernickiego są przedmiotem pracy Organizacji Rolniczych, które tę akcję należycie doceniają i wykonywują za pośrednictwem swych instruktorów.

Co zaś do akcji inspektoratów, podniesionej przez Dyr. Pajdowskiego, to celem jej jest stworzenie wzorowych gospodarstw rolnych. Przewodniczący podkreśla, że gospodarstwa te korzystać będą z kredytów takich samych, jak i inne tego typu co do wielkości i wartości.

Po zamknięciu dyskusji na ten temat, **Przewodniczący przystąpił do ostatniego (7) punktu porządku dziennego „Wolne wnioski"**.

P. Madler: prosi o wcześniejsze zawiadamianie członków Rady o terminie posiedzeń, gdyż późne zawiadomienie nieraz koliduje z czynnościami służbowemi.

Poseł Czernicki: zgłasza wniosek o częstsze zwoływanie posiedzeń Rady Naprawy Ustroju Rolnego przynajmniej dwa razy do roku, o ile oczywiście warunki na to pozwolą.

Obydwa wnioski (p. Madlera i Posła Czernickiego) Rada przyjęła jednogłośnie.

O godzinie 13 m. 35 Przewodniczący zamknął posiedzenie, składając jednocześnie podziękowanie Radzie, za łaskawy, liczny udział i cenne uwagi, które całkowicie pokrywają się z dążeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego.

Sekretarz	Przewodniczący w. z.
(—) R. Wierzbicki.	*(—) H. Janiszowski*

111.

Obwieszczenie o wolnych miejscach dla praktykantów na urzędników I kat. w urzędach administracji ogólnej.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości, że w ciągu miesiąca kwietnia b. r. do administracji spraw wewnętrznych może być przyjętych na służbę przygotowawczą 24 kandydatów na urzędników I kat. W szczególności może być przyjętych na teren województwa:

krakowskiego 5 kandydatów
wileńskiego 5 kandydatów
warszawskiego 5 kandydatów
lubelskiego 5 kandydatów
oraz poznańskiego 4 kandydatów.

Podania kandydatów o dopuszczenie do służby przygotowawczej przyjmują wszystkie urzędy wojewódzkie i starostwa na obszarze Państwa. Kandydaci winni zaznaczyć w podaniu, w którem województwie z pośród wyszczególnionych powyżej chcieliby odbywać służbę przygotowawczą, względnie wyrazić zgodę na odbywanie praktyki w któremkolwiek z tych województw.

Podanie kandydata musi zawierać jako załączniki:

a) dowód odbycia studjów zakończonych przepisanemi egzaminami na wydziale prawa lub na wydziale ekonomiczno-politycznym jednego z uniwersytetów polskich, względnie dowód ukończenia innej równorzędnej uczelni,

b) metrykę urodzenia,

c) dowód obywatelstwa polskiego,

d) dowód stwierdzający, że kandydat nie podlega obowiązkowi czynnej służby wojskowej,

e) oświadczenia oraz wypełnione przez kandydata blankiety,

f) deklaracji o powołaniu się na osoby mogące udzielić władzom wiadomości o kandydacie.

Blankiety oświadczenia i deklaracje można otrzymać w każdem starostwie i urzędzie wojewódzkim.

Podanie jest wolne od opłat stemplowych.

W razie przyjęcia do służby przygotowawczej kandydat otrzymuje uposażenie X st. sł. Po upływie służby przygotowawczej, która trwa rok i po zdaniu egzaminu praktycznego zostaje przyjęty do służby w administracji ogólnej w VIII st. sł.

112

Ogłoszenia Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie *w sprawie uprawomocnienia orzeczeń o scaleniu gruntów na terenie Województwa Lubelskiego.*

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 29 listopada 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 26 października 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Białka,** gminy Białka, powiatu radzyńskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 3 grudnia 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 października 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Brudno,** gminy Siemień, powiatu radzyńskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 14 grudnia 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 19 listopada 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Grodzisk,** gminy Wyszków, powiatu węgrowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 17 grudnia 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 22 listopada 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Kaliski,** gminy Tarków, powiatu siedleckiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 26 listopada 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 28 października 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Kamienowola,** gminy Luszawa, powiatu lubartowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 27 listopada 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 24 października 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Kaznów,** gminy Serniki, powiatu lubartowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 4 grudnia 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 29 października 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Kłątwy,** gminy Tyszowce, powiatu tomaszowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92 poz. 833)

podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 6 lutego 1930 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 20 grudnia 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Konty,** gminy Kostomoły, powiatu bialskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 5 lutego 1930 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 20 grudnia 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Koszeliki,** gminy Tłuściec, powiatu radzyńskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P- z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 17 stycznia 1930 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 27 listopada 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Maliszewa Stara i Maliszewa Nowa,** gminy Chruszczewka, powiatu sokołowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Cz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 24 stycznia 1930 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 14 grudnia 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Czumów i Ślipcze,** gminy Mieniany powiatu hrubieszowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 92 poz. 883) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 24 stycznia 1930 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 29 listopada 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Podhajce i Czerkasy,** gminy Łaszczów, powiatu tomaszowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 13 listopada 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 19 października 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Pniówek,** gminy Nowa Osada, powiatu zamojskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 4 grudnia 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 24 października 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Siostrzewitów,** gminy Jaszczów, powiatu lubelskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 nstawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 8 stycznia 1930 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie, tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 27 listopada 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Sułoszyn,** gminy Firlej, powiatu lubartowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 5 lutego 1930 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 21 grudnia 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Szychowice,** gminy Kryłów, powiatu hrubieszowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 18 grudnia 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 15 listopada 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Rzeplin,** gminy Telatyn powiatu tomaszowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 14 listopada 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 19 października 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Tończa,** gminy Jabłonna, powiatu sokołowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 30 listopada 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 31 października 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Treblinka,** gminy Prostyń, powiatu węgrowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1827 Nr. 92 poz. 833)

podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 8 stycznia 1930 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 21 listopada 1929 r., dotyczące rozszerzenia obszaru scaleniowego na gruntach wsi **Tuchowicz**, gm. Tuchowicz, powiatu łukowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 24 grudnia 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 15 listopada 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach miasta **Węgrów**, gminy i powiatu węgrowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 19 grudnia 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie, tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 19 listopada 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Wieprzowe Jezioro**, gminy Tarnawatka, powiatu tomaszowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 30 listopada 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 21 października 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi **Wólka Proszewska**, gminy Wyszków powiatu węgrowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 18 grudnia 1929 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie, tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 15 listopada 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenie obszaru scalenia na gruntach wsi **Zagrody Przybysławskie**, gminy Garbów, powiatu puławskiego.

B. DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

IV.

Komunikaty.

113.

Uruchomienie służby telegraficznej i telefonicznej w agencjach pocztowych.

W Agencji Pocztowej Lublin 3 pow. lubelski uruchomiono centralę telefoniczną dla wymiany telegramów i rozmów międzymiastowych.

W Urzędzie Pocztowym Piaski k. Lublina pow. lubelski zaprowadzono służbę telegraficzną.

W Agencji Pocztowej Telatyn pow. Tomaszów lubelski uruchomiono centralę telefoniczną dla wymiany telegramów i rozmów międzymiastowych.

V. OGŁOSZENIA.

1) Ogłoszenie wyroku Izby Lekarskiej Lubelskiej z dn. 22.III. b.r. L. 415 *w sprawie D ra Mieczysława Petersburga.*

Sąd Izby Lekarskiej Lubelskiej na posiedzeniu w dniu 19 stycznia 1930 roku w sprawie Doktora Petersburga Mieczysława postanowił następujący wyrok:

Udzielić oskarżonemu nagany z obostrzeniem przez ogłoszenie wyroku w dzienniku urzędowym z podaniem imienia i nazwiska zasądzonego oraz przez odebranie mu czynnego i biernego prawa wyborczego w Izbie na jeden okres kadencji tejże oraz na grzywnę w wysokości 50 zł.

Koszta postępowania sądowego ponosi zasądzony.

Zarząd Izby Lekarskiej ogłasza powyższy wyrok wobec uprawomocnienia się tegoż w myśl decyzji Zarządu z dnia 17 marca r. b.

Za zgodność
(—) *Dr. Klepacki.*

2) Ogłoszenie Wydziału Hipotecznego w Hrubieszowie *w sprawie postępowania spadkowego po zmarłych Bajli-Gitli Manikow vel Maniukow i Emilji Kozłowskiej.*

Po raz drugi.

Wydział Hipoteczny w Hrubieszowie obwieszcza, iż otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

Bajli-Gitli Manikow vel Maniukow, właścicielce części nieruchomości w Hrubieszowie Nr. hipotecz. 171.

Emilji Kozłowskiej, właścicielce nieruchomości w Hrubieszowie Nr. hipoteczny 321.

Termin zamknięcia postępowań spadkowych i regulacji powyższych spadków wyznaczono na 4 lipca 1930 roku, w którym interesowani winni zgłosić prawo do tych spadków w kancelarji hipotecznej w Hrubieszowie, pod skutkami prekluzji.

Pisarz Hipoteczny
pow. Hrubieszowskiego
(—) *St. Kłosiński.*

3) Ogłoszenie Wydziału Hipotecznego w Hrubieszowie *w sprawie postępowań spadkowych po Fijałkowskim i Bekerze.*

Wydział hipoteczny w Hrubieszowie obwieszcza, iż otwarto postępowania spadkowe po zmarłych:

Jakóbie Fijałkowskim, właścicielu części nieruchomości w Hrubieszowie pod hipotecznemi numerami 269 i 297 i połowy nieruchomości w tem mieście Nr. hipoteczny 108;

Szmulu Beker, współwłaścicielu części nieruchomości w Hrubieszowie Nr. hipotecz. 37.

Termin regulacji powyższych spadków wyznaczono na 16 października 1930 roku, w którym interesowani winni zgłosić prawa do tych spadków w kancelarji hipotecznej w Hrubieszowie, pod skutkami prekluzji.

Hrubieszów, dn. 18.III 1930 r.

Pisarz Hipoteczny
pow. Hrubieszowskiego
(—) *St. Kłosiński.*

4) Ogłoszenie Wydziału Hipotecznego w Hrubieszowie o wywołaniu hipoteki nieruchomości Nr. 416 w Hrubieszowie.

L. 62.

Wydział Hipoteczny w Hrubieszowie obwieszcza, iż na dzień 16 października 1930 roku wyznaczono termin ponownej regulacji hipoteki nieruchomości w mieście Hrubieszowie Nr. hipoteczny 416, akta hipoteczne której zaginęły w czasie wojny i część której należy do zmarłego Jakóba Fijałkowskiego.

W powyższym terminie interesowani winni zgłosić prawa do wymienionej nieruchomości w kancelarji hipotecznej w Hrubieszowie, pod skutkami prekluzji.

Hrubieszów, dn. 18/III 1930 r.

Pisarz Hipoteczny
pow. Hrubieszowskiego
(—) *St. Kłosiński.*

5) Konkurs na budowę szkoły we wsi Zabłocin gm. Zabłocie pow. bialskiego.

Komitet Budowy 7 klasowej Szkoły we wsi Zabłociu gminy Zabłocie powiat Biała-Podlaska rozpisuje konkurs na budowę szkoły.

Budynek murowany, kryty blachą. W tym roku projektuje się wykonanie budynku w stanie surowym i nakrycie dachem, termin otrzymania ofert **10 kwietnia 1930 roku.**

Przetarg publiczny odbędzie się w lokalu Wydziału Powiatowego w Białej-Podlaskiej, Zamek I piętro, o godz. 12-ej.

Wadjum 3% oferowanej sumy w gotówce, papierach pupilarnych, gwarancji bankowej lub wekslach.

Plany oglądać można w biurze Wydziału Powiatowego w Białej Podlaskiej, gdzie również otrzymać można szczegółowe informacje.

Oferty złożyc należy 1 mtr. sześcienny zabudowanej powierzchni.

Zabłocie, dn. 27 marca 1930 r.

Komitet Budowy 7 kl. Szkoły w Zabłociu.

6) Ogłoszenie przetargu publicznego na wykonanie robót brukarskich na drogach w pow. hrubieszowskim.

L. 2349/30.

Wydział Powiatowy Sejmiku w Hrubieszowie rozpisuje przetarg publiczny, na wykonanie robót brukarskich na drogach w ilości około 45.000 m.^{2} bruku klinkierowego w sezonie budowlanym 1930 r. Materjały piasek i klinkier są na miejscu budowy. Oferty mogą obejmować całą ilość lub pewną część, przyczem ceny za 1 m.^{2} bruku winny obejmować roboty brukarskie z ubiciem bruku,

1) bez pomocy podręcznego podawania materjałów,

i 2) z pomocą własną oferenta przy podawaniu materjałów.

Oferty w zamkniętych kopertach z napisem „oferta na roboty brukarskie" składać należy do dnia 17 kwietnia 1930 roku do godz. 12, poczem nastąpi otwarcie ofert. Do ofert należy dołączyć lub złożyć w kasie Sejmiku, wadjum w wysokości 5 proc. oferowanej sumy przed upływem terminu składania ofert.

Szczegóły tyczące powyższych robót, warunki budowy i przepisy o ofertach można przeglądać w Zarządzie Drogowym Sejmiku w godzinach urzędowych.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie dowolny wybór między ofertami lub nieprzyjęcia żadnej oferty.

Hrubieszów, dnia 27-III-30 r.

Przewodniczący Wydziału
Powiatowego Sejmiku
Starosta: (—) *Stanisław Marek.*

7) Licytacje majątków ruchomych i nieruchomych.

Akt. Nr. 59|1930 r.

Komornik Sądowy na powiat Konstantynowski, mający swą siedzibę w mieście Białej-Podlaskiej, niniejszym obwieszcza, że w dniu 12 czerwca 1930 roku od godz. 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej na zaspokojenie należności Joachima Zazulki i Skarbu Państwa odbędzie się sprzedaż publiczna należącej do Pawła Rybaczuka nieruchomości pod nazwą „Willa Klonowniczka Mała", przestrzeni 3 morgi czyli 1 hektar 6796 mtr., położonej w gminie Pawłów, pow. Konstantynowskiego wraz z ozimym zasiewem żyta.

Nieruchomość ta hipoteki niema i w zastawie lub dzierżawie nie znajduje się.

Licytacja powyższej nieruchomości na podstawie opisu dokonanego w dniu 24 lutego 1930 roku rozpocznie się od sumy dwuch tysięcy (2000) złotych.

Pragnący przyjąć udział w licytacji przed rozpoczęciem takowej winni złożyć Komornikowi, prowadzącemu licytację kaucję (vadium) w kwocie 200 zł. i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis szacunek i dokumenty tyczące się tej sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej lub u obwieszczającego Komornika w godzinach urzędowych.

m. Biała-Podlaska, dnia 20 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **Gałach.**

Akt № 1087|30 r.

Komornik Sądowy na powiat Konstantynowski, mający swą siedzibę w mieście Białej-Podlaskiej, niniejszym obwieszcza, że w dniu 16 czerwca 1930 roku od godz. 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej, na zaspokojenie należności wierzyciela hipotecznego Abrama Kniźnika, odbędzie się sprzedaż publiczna, należącej do Stanisława Mroża części dóbr ziemskich pod nazwą „Komarno" parcela № 26, przestrzeni 4 hektary 5332 mtr.^{2} położonej w gminie Zakanale, pow. Konstantynowskiego wraz z ozimym zasiewem żyta.

Nieruchomość ta ma wieczystą księgę hipoteczną, przechowywaną w Wydziale Hipotecznym przy Sądzie Okręgowym w Białej-Podlaskiej. w zastawie dzierżawie lub we wspólnem z kimśinnym posiadaniu nie znajduje się.

Zgodnie z działem IV wykazu hipotecznego parcela Mroza obciążona jest długami i różnemi obowiązkami hipotecznemi, a mianowicie: pod № 9 ostrzeżeniem na sumę 6200 złotych, pod Nr. 27 sumą 690 złotych 55 groszy, pod № 28. długiem 565 złotych z proc. i kosztami i pod № 30 długiem 6221 złotych 83 gr. z proc. i kosztami.

Licytacja powyższej nieruchomości na podstawie opisu dokonanego w dniu 4 marca 1930 roku rozpocznie się od sumy siedmiu tysięcy pięciuset (7500) złotych.

Pragnący przyjąć udział w licytacji przed rozpoczęciem takowej winni złożyć Komornikowi, prowadzącemu licytację kaucję (vadium) w kwocie 750 złotych i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis, szacunek i dokumenty tyczące się tej sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej lub u obwieszczającego Komornika w godzinach urzędowych.

m. Biała-Podlaska, dnia 21 marca 1930 roku.

Komornik Sądowy (—) **Gałach.**

Akt. Nr. 144|30. r.

Komornik Sądowy na powiat Konstantynowski, mający swą siedzibę w mieście Białej-Podlaskiej, niniejszym obwieszcza

że w dniu 12 czerwca 1930 roku od godz. 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej, na zaspokojenie należności wierzyciela hipotecznego Herszka Libergolda odbędzie się sprzedaż publiczna należącej przez zastrzeżenie do Anastazji Kulikowej części nieruchomości hipotecznej pod nazwą „Małaszewicze Wielkie część B", przestrzeni 20 morgów, położonej w gminie Kobylany, pow. Bialskiego wraz z należącemi do takowej zabudowaniami drewnianemi krytemi słomą i innemi przynależnościami szczegółowo w opisie wymienionemi.

Nieruchomość ta ma wieczystą księgę hipoteczną przechowywaną w Wydziale Hipotecznym przy Sądzie Okręgowym w Białej-Podlaskiej, w zastawie lub dzierżawie nie znajduje się.

Zgodnie z działem IV wykazu hipotecznego nieruchomość ta obciążona jest długami i różnemi obowiązkami hipotecznemi, a mianowicie: pod № 42 długiem 500 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej z kaucją, pod Nr. 43 sumą 2000 zł. z proc. i kosztami, po Nr. 44 sumą 1000 zł. z proc. i kosztami i pod Nr. 45 egzekwowanym długiem w 2000 złotych z proc. i kosztami.

Licytacja powyższej nieruchomości na podstawie opisu dokonanego przez Komornika na pow. Bialski w dniu 11 grudnia 1929 r. rozpocznie się od sumy dziesięciu tysięcy (10000) złotych.

Pragnący przyjąć udział w licytacji przed rozpoczęciem takowej winni złożyć Komornikowi prowadzącemu licytację kaucję (vadium) w kwocie 1000 zł. i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis, szacunek i dokumenty tyczące się tej sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej lub u obwieszczającego Komornika w godzinach urzędowych.

m. Biała-Podlaska, dnia 18 marca 1930 roku.

Komornik Sądowy (—) **Gałach.**

Akt. Nr. 143|30.

Komornik Sądowy na powiat Konstantynowski, mający swą siedzibę w mieście Białej-Podlaskiej, niniejszem obwieszcza, że w dniu 12 czerwca 1930 roku od godz. 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej, na zaspokojenie należności wierzyciela hipotecznego Herszka Libergolda odbędzie się sprzedaż publiczna, należącej przez zastrzeżenie do Katarzyny Machulowej, części nieruchomości hipotecznej pod nazwą „Małaszewicze wielkie część B", przestrzeni 7 morgów, położonej w gminie Kobylany, pow. Bialskiego wraz z należącemi do takowej zabudowaniami drewnianemi, krytemi słomą i innemi przynależnościami szczegółowo w opisie wymienionemi.

Nieruchomość ta ma wieczystą księgę hipoteczną przechowywaną w Wydziale Hipotecznym przy Sądzie Okręgowym w Białej Podlaskiej, w zastawie lub dzierżawie nie znajduje się.

Zgodnie z działem IV wykazu hipotecznego nieruchomość ta obciążona jest długami i różnemi obowiązkami hipotecznemi, a mianowicie: pod Nr. 42 sumę 500 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej z kaucją i pod Nr. 46 egzekwowanym długiem 1000 zł. z proc. i kosztami.

Licytacja powyższej nieruchomości na podstawie opisu dokonanego przez Komornika na powiat Bialski w dniu 11 grudnia 1929 roku rozpocznie się od sumy dziesięciu tysięcy (10000) złotych.

Pragnący przyjąć udział w licytacji przed rozpoczęciem takowej winni złożyć Komornikowi prowadzącemu licytację kaucję (vadium) w kwocie 1000 zł. i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis, szacunek i dokumenty tyczące się tej szrzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej lub u obwieszczającego Komornika w godzinach urzędowych.

m. Biała-Podlaska, dnia 18 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **Gałach.**

Akt. Nr. 747|28.

Komornik Sądowy na powiat Konstantynowski, mający swą siedzibę w mieście Białej-Podlaskiej, niniejszym obwieszcza, że w dniu 16 czerwca 1930 roku od godz. 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej, na zaspokojenie należności wierzyciela hipotecznego Bronisława Wróblewskiego, odbędzie się sprzedaż publiczna należącej do Stanisława Kozdronia nieruchomości hipotecznej pod nazwą „Kolonje Bachorza lit. C Nr. 7 i 31", położonej w gminie Huszlew, pow. Konstantynowskiego, przestrzeni 10 ha. 2822 mtr. wraz ze stodołą z poddaszem i zasiewami ozimemi oraz jaremi.

Nieruchomość ta ma uregulowaną księgę hipoteczną, przechowywaną w Wydziale Hipotecznym przy Sądzie Okręgowym w Białej-Podlaskiej, w zasawie, dzierżawie lub we wspólnem z kimś innym posiadaniu nie znajduje się.

Zgodnie z działem IV wykazu hipotecznego nieruchomość obciążona jest długami, a mianowicie: pod Nr. 2 nieprzerachowaną pożyczką Państwowego Banku Rolnego w kwocie 2950 zł. w złotych 8 proc. listach zastawnych tegoż Banku i pod Nr. egzekwowanym długiem w sumie 3874 zł. 63 gr. z procentami i kosztami.

Licytacja powyższej nieruchomości na podstawie opisu dokonanego w dniu 22 czerwca 1929 r. rozpocznie się od sumy czternastu tysięcy (14000) złotych przyczem zgodnie z art. 1182 u.p.c. może być sprzedana i poniżej szacunku.

Pragnący przyjąć udział w licytacji przed rozpoczęciem takowej winni złożyć Komornlkowi prowadzącemu licytację kaucję (vadium) w kwocie 1400 zł. i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis, szacunek i dokumenty dotyczące się tej sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej lub u obwieszczającego Komornika w godzinach urzędowych.

m. Biała-Podlaska, dnia 20 marca 1930 roku.

Komornik Sądowy (—) **Gałach.**

L. 2176|29 r.

Komornik Sądu Powiatowego w Lublinie Stefan Steinbrich mający kancelarję w Lublinie przy ul. Krak.-Przedm. № 59 obwieszcza, że na zaspokojenie należności Tadeusza Piotrowskiego w kwocie 8760 zł. z proc. i kosztami w dniu 13 czerwca 1930 r. o godz. 10 rano w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie (ul. Krak,-Przedm. № 76) odbędzie się publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości należącej do Jana Klimka, położonej w kol. Pietrzakowizna, gm. Konopnica, pow. Lubelskiego, składającej się z działki gruntu przestrzeni 2 dzies. 1297 sąż. lub 4 morg. 287 pr. gruntu ornego, bez budynków, szczegółowo wskazanej w opisie w dniu 26-go listopada 1929 roku dokonanym.

Powyższa nieruchomość ma zaprowadzoną księgę hipoteczną w Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Lublinie, w zastawie i dzierżawie się nie znajduje, obciążona długami i ewikcją w sumie 10.260 zł.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 10.000 zł. i zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji 1.000 zł.

Warunki licytacyjne oraz akta dotyczące sprzedaży przeglądać można w Kancelarji Wydziału Cywilnego powołanego wyżej Sądu.

Lublin, dnia 15 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **Steinbrich.**

Nr. rp. 183|1928.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ulicy Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza że od g. 10 w dniu 15 maja 1930 roku we wsi Biadaczka została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Władysława Brzyskiego, składających się ze źrebicy i krowy, ocenionych na sumę zł. 700.

Lubartów, dnia 13 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Jakubowski.**

Nr. rp. 28|1930.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U.P.C. ogłasza, że od godz. 10 w dniu 5 maja 1930 r. we wsi Spiczyn została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Anny Skiba składających się z jałówki i świnki ocenionych na sumę zł. 450.

Lubartów, dnia 13 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (— **St. Jakubowski.**

№ rp. 117|1930 r.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul, Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza że od g. 10 w dniu 7 maja

1930 r. w kol. Bukowszczyzna gm. Firlej została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Michała Cybula, składających się z maciory i 2-ch świnek ocenionych na sumę zł. 520.

Lubartów, dnia 13 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Jakubowski.**

№ rp. 31|1930.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że od g. 10 w dniu 5 maja 1930 r. we wsi Charlęż gm. Spiczyn została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Jana Szkutnika składających się z krowy, świni i maszyny do szycia nożnej firmy „Singer" ocenionych na sumę zł. 550.

Lubartów, dn. 13 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Jakubowski.**

Nr. r.p. 2533|2536|1929.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski, zamieszkały w Lubartowe, przy ul. Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że od g. 10 w dn. 14 maja 1930 r. w kol. Ziółków A gm. Ludwin została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Wojciechecha Włodarczyka składających się z 2-ch krów, kieratu 4-konnego, maszyny do szycia nożnej „Singer" i młocarni sztyftowej ocenionych na sumę zł. 1250.

Lubartów, dn. 13 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Jakubowski.**

Nr. rp. 1141|1929.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U.P.C. ogłasza, że od godz. 10 w dn. 30 kwietnia 1930 r. w os. Michowie została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Jana Majewskiego składających się z maciory, świnki i 2-ch wieprzaków, ocenionych na sumę zł. 750.

Lubartów, dnia 12 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Jakubowski.**

№ rp. 29|1930

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jaknbowski zamieszkały w Lubartowie, przy ulicy Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że od g. 10 w dniu 5 maja 1930 r. we wsi Charlęż została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Bronisława Dudziaka składających się z wieprza, maciory i prosiaka ocenionych na sumę zł. 600.

Lubartów, dn. 13 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Jakubowski.**

Nr. rp. 30|1930.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie, Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U. P .C. ogłasza, że od g. 10 w dn. 5 maja 1930 r. we wsi Charlęż gm. Spiczyn została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Stanisława Szkutnika składających się z świnki, wieprzaka i krowy ocenionych na sumę zł. 550.

Lubartów, dn. 13 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Jakubowski.**

Nr. rp. 2362|1929.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ulicy Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U.P.C. ogłasza, że od godz. 10 w dn. 15 kwietnia 1930 r. we wsi Skrobów została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Marjanny i Franciszka Marzetów składających się z krowy, źrebicy, świnki i maszyny nożnej do szycia firmy „Veritas" ocenionych na sumę złotych 950.

Lubartów, dnia 19 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Jakubowski.**

№ rp. 37-39|1930.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że od g. 10 w dn. 28 kwietnia 1930 r. we wsi Siedliska gm. Kamionka została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Władysława Trąbki składających się z jałówki i 2-ch wieprzaków ocenionych na sumę zł. 475.

Lubartów, dnia 12 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Jakubowski.**

Nr. rp. 2220|1929.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U.P.C, ogłasza, że od g. 10 w dn. 24 kwietnia 1930 r. w Kijanach Dalszych gm, Spiczyn została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Aleksandra Lecha składających się z krowy, 2-ch jałówek i wieprzaka ocenionych na sumę zł. 700.

Lubartów, dn. 12 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Jakubowski.**

Nr. rp. 2287|1929.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jaknbowski zamieszkały w Kubartowie, przy ulicy Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U.P.C. ogłasza, że od g. 10 w dn. 25 kwietnia 1930 r. we wsi Nowodwór, gminy Kamionka została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Antoniego Skrobowskiego składających się z knura czarno-srokatego i czworga prosiaków 10 tygodniowych ocenionych na sumę zł. 500.

Lubartów, dnia 12 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Jakubowski.**

№ rp. 2288|1929.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że od g. 10 w dn. 25 kwietnia 1930 r. we wsi Skrobów została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Antoniego Skrobowskiego składających się z 7-ga prosiąt czarno srokatych 10 tygodn. ocenionych na sumę zł. 500.

Lubartów, dnia 12 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Jakubowski.**

Nr. 224|30.

Komornik Sądu Grodzkiego w Węgrowie na zasadzie 1030 art. Postęp. Cywiln. podaje do wiadomości publicznej, że 1 maja 1930 r. od godz. 10 z rana w maj. Cierpięta gm. Ossówno odbywać się będzie licytacja ruchomości należących do Józefa Zarzyckiego składających się z 5-ciu krów, 3-ch koni, 100 metrów kartofli, wozu, wolantu, żniwiarki i 2-ch młocarni oszacowano na 6000 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dzień licytacji.

Węgrów, dn. 17 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Niedźwiedzki.**

Nr. 105-114|30.

Komornik Sądu Grodzkiego w Węgrowie na zasadzie 1030 art. Postęp. Cywiln. podaje do wiadomości publicznej, że 23 kwietnia 1930 r. od godz. 10 z rana w folw. Sionna, gminy Sinołęki, pow. Węgrowskiego odbywać się będzie licytacja ruchomości należących do Aleksandra Wojtasiewicza składających się z 3-ch stert żyta, 2-ch stert owsa, 250 metrów jęczmienia, 250 metrów owsa i młocarni firmy „Hoffher i Schrantz" oszacowano na 18020 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dzień licytacji.

Węgrów, dnia 19 marca 1939 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Niedzwiedzki.**

Akta Nr. 238|30 r.

Komornik Sądu Powiatowego w Zamościu na zasadzie art. 1133—1149 U. P. C. niniejszem ogłasza, że dla wyegzekwowania na rzecz nieletnich Jana i Anieli Bździuchów spłat spadkowych po 2016 zł. 25 gr. z kosztami w dniu 17 czerwca 1930 roku, o godzinie 10 rano, w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu, odbędzie się publiczna sprzedaż w licytacji majątku nieruchomego nieletniej Heleny Siębidówny.

Podlegający sprzedaży majątek nieruchomy położony jest we wsi Kajetanówka gm. Puszcza-Solska. pow. Biłgorajskiego, wojew. Lubelskiego i składa się z połowy osady włościańskiej, zapisanej w tab. likw. wsi Kajetanówka pod Nr. 5, o powierzchni 5 ha 873 m^2 czyli 9 morgów 26 prt. ziemi ornej i łąk, oraz 2 m. lasu, w 6-ciu oddzielnych działkach.

Na osadzie tej znajdują się następujące zabudowania drewniane: 1) dom mieszkalny, kryty słomą o 3-ch ubikacjach i 2) stodoła, obora i poddasze pod jednym dachem kryte słomą.

Wymieniona osada w zastawie i dzierżawie nie jest, księgi hipotecznej nie posiada, obciążona jest egzekwowanemi sumami oraz długami na rzecz: Heleny Siębidowej (matki) w sumie 1386 zł. 17 gr., Józefa Siębidy (ojca) — 378 zł. 5 gr. i Zofji Pacyk — 1250 zł., a także podatkami w sumie 39 zł. 67 gr., tudzież dożywociem na rzecz Heleny Siębidowej na 3 morg. 240 prt. ziemi z prawem wyboru miejsca i z prawem pomieszczenia w budynkach i podlega sprzedaży w całości według aktu opisu, sporządzonego przez Komornika Sądowego w Biłgoraju w dniu 29 lipca 1929 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 8000 zł.

W licytacji mogą brać udział osoby, mające prawo nabywania gruntów włościańskich przy złożeniu rękojmi w kwocie 800 złotych.

Ata dotyczące sprzedaży nieruchomości, przejrzeć można w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu.

Zamość, dnia 14 marca 1930 roku.

Komornik Sądowy (—) **Wiktor Klaude.**

Akta № 1781|29.

Komornik Sądu Powiatowego w Zamościu na zasadzie art. 1133—1149 U. P. C. niniejszem ogłasza, że dla wyegzekwowania na rzecz Franciszka Bartonia tytułem spłaty 4.000 zł. z kosztami, w dniu 17 czerwca 1930 roku, o godzinie 10 rano, w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu, odbędzie się publiczna sprzedaż z licytacji majątku nieruchomego Wojciecha Bartonia.

Majątek ten położony jest we wsi Łukowej, gm. Łukowej, pow. Biłgorajskiego, wojew. Lubelskiego i składa się z połowy osady włościańskiej, zapisanej w tab. likw. miejscowej wsi pod № 65|70, o ogólnej powierzchni 7 morgów 150 prt. ziemi ornej i łąki (łąki około 1 mrg. 150 prt.) w dwu oddzielnych działkach, mając przywiązane do siebie prawo serwitutowe na dobrach Ordynacji Zamojskiej.

Na osadzie tej znajdują się następujące zabudowania drewniane, kryte słomą: 1) Zrąb domu mieszkalnego o 3-ch ubikacjach i 2) stodoła o 1 zapolu z komorą.

Osada ta w zastawie i dzierżawie nie jest, księgi hipotecznej urządzonej nie posiada, obciążona jest egzekwowaną sumą oraz podatkami w sumie 130 zł. 64 gr. i podlega sprzedaży w całości, według aktu opisu, sporządzonego w dn. 22 lipca 1929 r. przez Komornika Sądu Powiatowego w Biłgoraju.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 20.000 zł.

W licytacji mogą brać udział osoby, mające prawo nabywania gruntów włościańskich, przy złożeniu rękojmi w kwocie 2000 złotych.

Akta, dotyczące sprzedaży nieruchomości, przejrzeć można w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu.

Zamość, dnia 14 marca 1930 roku.

Komornik Sądowy (—) **Wiktor Klaude.**

Akta № 1776|29.

Komornik Sądu Powiatowego w Zamościu na zasadzie art. 1133—1149 U. P. C. niniejszem ogłasza, że dla wyegzekwowania na rzecz Anny Korona, Zofji Mazurek, Agnieszki Mazurek i Antoniego Mazurka tytułem spłat spadkowych po 2637 zł. 65 gr. każdemu z kosztami, w dniu 17 czerwca 1930 r. o godz. 10 rano w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu odbędzie się publiczna sprzedaż z licytacji majątku nieruchomego Jana Szewczyka.

Majątek ten położony jest we wsi Wirkowice, gm. Nielisz, pow. Zamojskiego, wojew. Lubelskiego i składa się z połowy osady włościańskiej, zapisanej w tab. likw. miejscowej wsi pod Nr. 83|87—98 o ogólnej powierzchni 9 morgów 113 i pół prt. ziemi ornej i łąki (łąki około 1 mrg. 275 prt.,) w sześciu oddzielnych działkach, mając przywiązane do siebie prawo serwitutowe na dobrach Ordynacji Zamojskiej.

Osada ta w zastawie i dzierżawie nie jest, księgi hipotecznej urządzonej nie posiada, obciążona jest tylko egzekwowanemi sumami i podlega sprzedaży w całości, według aktu opisu, sporządzonego w dniu 11 września 1929 roku przez Komornika Sądu Powiatowego w Szczebrzeszynie.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 25.000 zł.

W licytacji mogą brać udział osoby, mające prawo nabywania gruntów włościańskich, przy złożeniu rękojmi w kwocie 2500 złotych.

Akta, dotyczące sprzedaży nieruchomości, przejrzeć można w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu.

Zamość, dnia 15 marca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **Wiktor Klaude.**

Akta Nr. 136|30.

Komornik Sądu Powiatowego w Zamościu na zasadzie art. 1133 — 1149 U.P.C. niniejszem ogłasza, że dla wyegzekwowania spłaty spadkowej na rzecz Stefana Harłaja vel Gorłaja w sumie 3500 zł. z kosztami, dnia 17 czerwca 1930 roku, o godz. 10 rano, w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu, odbędzie się publiczna sprzedaż z licytacji majątku nieruchomego Anastazji Zahajczuk.

Podlegająca sprzedaży nieruchomość położona jest we wsi Łasków, gm. Mircze pow. Hrubieszowskiego wojew. Lubelskiego, składa się z osady włościańskiej, zapisanej w tabeli likwidacyjnej miejscowej wsi pod Nr. 19/16, o przestrzeni 6 mrg. ziemi ornej i łąk i położona jest w 5-ciu oddzielnych działkach.

Na nieruchomości tej znajdują się następujące zabudowania: a) stanowiące własność dłużniczki Anastazji Zahajczuk: dom mieszkalny o 3-ch ubikacjach, drewniany, kryty słomą z przybudówkami, w stanie złym i b) stanowiące osobistą własność wdowy Marjanny Harłaj vel Gorłaj—dom z chrustu, oblepiony gliną, kryty słomą przybudówką na oborę.

Nieruchomość ta w zastawie i dzierżawie nie jest, księgi hipotecznej urządzonej nie posiada, obciążona jest egzekwowaną sumą, oraz podatkami w sumie 32 zł., tudzież dożywotniem użytkowaniem na rzecz Marjanny Harłaj vel Gorłaj na $^1/_4$ części osady i podlega sprzedaży w całości, według aktu opisu, sporządzonego przez Komornika Sądu Powiatowego w Hrubieszowie w dniu 21 czerwca 1929 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 6100 zł.

W licytacji mogą brać udział osoby, mające prawo nabywania gruntów włościańskich przy złożeniu rękojmi w kwocie 610 złotych.

Akta, dotyczące sprzedaży nieruchomości, przejrzeć można w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu.

Zamość, dnia 14 marca 1930 roku.

Komornik Sądowy (—) **Wiktor Klaude.**

Akta Nr. 1775|29 r.

Komornik Sądu Powiatowego w Zamościu na zasadzie art. 1133—1149 U.P.C. niniejszem ogłasza, że dla wyegzekwowania sumy na rzecz Dymitra Zajko 942 zł. z procentami i kosztami, dnia 17 czerwca 1930 roku, o godzinie 10 rano, w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu, odbędzie się publiczna sprzedaż w licytacji majątku nieruchomego Anny Pokosińskiej.

Podlegająca sprzedaży nieruchomość położona jest we wsi Szpikołosy, gm. Dziekanów, pow. Hrubieszowskiego, wojew. Lubelskiego, składa się z osady włościańskiej zapisanej w tab. likw. miejscowej wsi pod № 119/97, o przestrzeni 6 mrg. 11 prt. czyli 3 ha 3800 m^2 ziemi ornej i łąki i położona jest w 4-ch oddzielnych działach.

Na nieruchomości tej znajdują się następujące zabudowania: stodoła drewniana, kryta słomą w średnim stanie z urządzoną w niej prowizoryczną izbą.

Nieruchomość ta podlega przywilejom i ciężarom przewidzianemi ustawą Hrubieszowskiego Towarzystwa Rolniczego

fundacji Staszica, w zastawie i dzierżawie nie jest, księgi hipotecznej urządzonej nie posiada, objęta postępowaniem scaleniowym, obciążona jest ekzekwowaną sumą i dożywociem w $^1/_6$ części na rzecz Jana Marczuka i podlega sprzedaży w całości, według aktu opisu, sporządzonego przez Komornika Sądu Powiatowego w Hrubieszowie w dniu 25 czerwca 1929 r.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 12000 zł.

W licytacji mogą brać udział osoby, mające prawo nabywania gruntów włościańskich przy złożeniu rękojmi w kwocie 1200 złotych.

Akta, dotyczące sprzedaży nieruchomości, przejrzeć można w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu.

Zamość, dnia 14 marca 1930 roku.

Komornik Sądowy (—) **Wiktor Klaude.**

Akta № 402|26.

Komornik Sądu Powiatowego w Zamościu na zasadzie art. 1133—1149 U. P. C. niniejszem ogłasza, że dla wyegzekwowania na rzecz Jana Popko sumy 1175 zł. 93 gr. z kosztami, dnia 17 czerwca 1930 roku, o godz. 10 rano, w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu odbędzie się publiczna sprzedaż z licytacji majątku nieruchomego Adama Łosiewicza.

Podlegająca sprzedaży nieruchomość położona jest we wsi Lipowiec, gm. Tereszpol, pow. Zamojskiego, woj. Lubelskiego, składa się z osady włościańskiej, zapisanej w tab. likw. miejscowej wsi pod Nr. 32, o przestrzeni 6 morgów 253 prt. ziemi ornej, w tem łąki około 253 prt. i położona jest w dwu oddzielnych działkach, mając przwiązane do siebie prawa serwitutowe na dobrach Ordynacji Zamojskiej.

Na nieruchomości tej znajdują się następujące zabudowania drewniane, kryte słomą: 1) dom mieszkalny o jednej izbie, w stanie złym i 2) stodoła o jednym boisku, w stanie złym.

Nieruchomość ta w zastawie i dzierżawie nie jest, księgi hipotecznej urządzonej nie posiada, obciążona jest tylko ekzekwowaną sumą i podlega sprzedaży w całości, według aktu opisu, sporządzonego przez czyniącego Komornika w dniu 20 października 1926 r.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 2000 zł.

W licytacji mogą brać udział osoby, mające prawo nabywania gruntów włościańskich, przy złożeniu rękojmi w kwocie 200 złotych.

Akta, dotyczące sprzedaży nieruchomości, przejrzeć można w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu.

Zamość, dnia 14 marca 1930 roku.

Komornik Sądowy (—) **Wiktor Klaude.**

8. Zagubione dokumenty.

Po raz pierwszy.

Andruszczak Józef, roczn. 1889, syn Mateusza, rolnik, zam. we wsi Zaniówka, gm. Milanów, pow. Radzyńskiego dnia 30 listopada 1928 roku zagubił książeczkę wojskową wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Łukowie w dniu 18.IV.1923 r.

Białek Józef, zam. w kol. Gołąb, gminy Rudno, pow. Lubartowski zagubił dowód tożsamości konia Serja B. Nr. 907937 na klacz maści gniadej b.o. urodzoną w 1916 r.

Danieluk Stefan, zam. w Międzylesiu, gm. Tuczna, pow. Biała-Podl. zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Biała-Podl. roczn. 1894.

Durka Kazimierz, zamieszkały we wsi Bojmie, gminy Sinołęka, pow. Węgrowskiego, zagubił książeczkę wojskową wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Małkini.

Hawryluk Franciszek, z Poster. P. P. w Łaskarzewie zagubił upoważnienie do mandatowego karania, wydane przez Pana Starostę Powiatowego w Garwolinie z dnia 29.XI.28 roku za Nr. 6839, oraz wypełniony bloczek mandatowy Nr. 2971.

Hudycz Szymon, zam. we wsi Hanna, gminy Sławatycze, pow. Włodawskiego, zagubił dowód tożsamości konia wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Brześciu n-B. w dniu 9 maja 1929 r. L. 719275.

Jagodziński Konstanty zagubił kartę rzemieślniczą na prawo wykonywania masarstwa, wydaną przez Starostwo Powiatowe w Węgrowie z dnia 31 lipca 1928 r. za Nr. 503.

Kwiatkowskiemu Mieczysławowi, synowi Ignacego rocznik 1901, zamieszkałemu w kol. Kościeniewicze, gminy Kościeniewicze, powiatu Bialskiego, skradziono książeczkę wojskową wystawioną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Białej-Podlaskiej.

Lerman Srul, zamieszkały w Kurowie, gminy Kurów, powiatu Puławskiego zagubił kartę rzemieślniczą Nr. 185 wydaną przez Starostę Powiatowego w Puławach.

Nosek Kacper, mieszkaniec wsi Księżomiesz, gminy Gościeradów, w dniu 15 stycznia 1930 r. zgubił dowód tożsamości konia Serji B. Nr. 139216.

Pochwalski Józef zam. we wsi Nowokajetanówka,gm. Białopole, pow. Hrubieszowski, zagubił kartę rejestracyjną Nr. 204 pobor. roczn. 1909 r. wydaną przez Urząd Gminy Kisielin, pow. Horochowski.

Preterowi Josiowi-Szymonowi, zamieszkałemu w m. pow. Radzyniu skradziono w tramwaju w Warszawie dnia 14 marca 1930 r. dowód osobisty wydany przez Starostwo Radzyńskie.

Ruczajewska Feliksa, zam. w Zamościu zameldowała, że w dniu 12.IV rb. skradziono jej dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Zamościu w dniu 30.V.1928 r. za Nr. 078056 Serja C.

Szmulik Antoni-Władysław, roczn. 1895 zam. we wsi i gm. Kąkolewnica, pow. Radzyńskiego, zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Łuków.

Winiarczyk Piotr, 1898 r. zam. w kol. Ignasinie, powiatu Krasnystawskiego, zagubił książeczkę wojskową z 1921 roku, wydaną przez 35 p. p. w Lidzie.

Zulichowska Otylja nauczycielka zamieszkała we wsi Rażny-Stare gminy Sadowne pow Węgrowskiego zagubiła legitymację urzędniczą Nr. 1447 wydaną przez Kuratorjum Szkolne w Lublinie.

Zyserman Lejbie zam. w Czemiernikach pow. Lubartowskiego, skradziono kartę rzemieślniczą wydaną przez Starostwo Lubartowskie na wykonywanie fryzjerstwa.

Wawrzyckiemu Stanisławowi zam. w Łysołajach gm. Jaszczów skradziono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lublin rocz. 1888 i dowód tożsamości konia wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w gm. Jaszczów i kartę rzemieślniczą wydaną przez Urząd Gdański Kolejowy w Gdańsku, dokumenty te się unieważnia.

Po raz trzeci.

Aks Herszko r. 1894, zamieszkały w osadzie Józefów, gminy Aleksandrów, pow. Biłgorajskiego skradziono mu książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Biłgoraj.

Bil Marjan, rocznik 1887, zamieszkały w Dubecznie, gminy Hańsk, pow. Włodawskiego, zagubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Biała-Podl..

Chmiel Józef, r. 1887 zamieszkały w folw. Guzówka, gminy Wysokie, pow. Krasnystawskiego, zagubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Biłgoraj.

Czapkiewicz Herszko, zamieszkały w os. i gm. Sadowne, pow. Węgrowskiego, zagubił kartę rzemieślniczą z dnia 31.VII 1928 r. Nr. 263 wydaną przez Starostwo Powiatowe w Węgrowie

Endlowi Moszkowi, zam. w Nowosiółkach, gm. Poturzyn, pow. Tomaszowski, skradziono mu książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Hrubieszów.

Goldfarb Hawa-Małka, zam. w Radzyniu, pow. Radzyń, zagubiła dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Radzynia dnia 12.XI 1929 r. za Nr. 172.

Jóźwiak Władysław, zam. we wsi Gąsów, gm. Górzno, zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostę Pow. w Garwolinie dnia 7 marca 1923 r. L. 582.

Redakcję zakończono 31 marca 1930 roku.

Cena niniejszego numeru wynosi 1 zł. 50 gr.

Prenumerata Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego wynosi w bieżącym roku 30 zł., w II kwartale 7 zł.

Adres **Redakcji i Administracji:** Urząd Wojewódzki w Lublinie, ulica Niecała 14 parter, pokój № 56.

Administracja przyjmuje ogłoszenia do Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Cena za wiersz jednoszpaltowy lub jego miejsce wynosi 50 gr., 1 szpaltę — 30 zł., 1 stronę — 60 zł. Jednokrotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentu wynosi 2 zł. 50 gr., a trzykrotne 7 zł. 50 gr. Ogłoszenie o rejestracji stowarzyszenia wynosi 5 zł.

Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe № 100.200.

Odbito w Drukarni „Przełom" Lublin, ul. Kościuszki № 2.